Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 854/2004**

ze dne 29. dubna 2004,

kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě

(Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004	L 165	1	30.4.2004
►**M2**	Nařízení Komise (ES) č. 2074/2005 ze dne 5. prosince 2005	L 338	27	22.12.2005
►**M3**	Nařízení Komise (ES) č. 2076/2005 ze dne 5. prosince 2005	L 338	83	22.12.2005
►**M4**	Nařízení Komise (ES) č. 1663/2006 ze dne 6. listopadu 2006	L 320	11	18.11.2006
►**M5**	Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M6**	Nařízení Komise (ES) č. 1021/2008 ze dne 17. října 2008	L 277	15	18.10.2008
►**M7**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009	L 87	109	31.3.2009
►**M8**	Nařízení Komise (EU) č. 505/2010 ze dne 14. června 2010	L 149	1	15.6.2010
►**M9**	Nařízení Komise (EU) č. 151/2011 ze dne 18. února 2011	L 46	17	19.2.2011
►**M10**	Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 739/2011 ze dne 27. července 2011	L 196	3	28.7.2011
►**M11**	Nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013	L 158	1	10.6.2013

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 203, 26.7.2006, s. 20 (854/2004)

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 854/2004

ze dne 29. dubna 2004,

kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 152 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ([4]) se stanoví obecná hygienická pravidla pro veškeré potraviny a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ([5]) se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro produkty živočišného původu.

(2) Je nezbytné stanovit zvláštní pravidla pro úřední kontroly produktů živočišného původu, aby byly zohledněny zvláštní aspekty spojené s takovými produkty.

(3) Oblast působnosti zvláštních pravidel pro kontroly by měla odrážet oblast působnosti zvláštních hygienických pravidel pro provozovatele potravinářských podniků, která jsou stanovena v nařízení (ES) č. 853/2004. Členské státy by však také měly provádět vhodné úřední kontroly za účelem prosazování vnitrostátních pravidel přijatých v souladu s čl. 1 odst. 4 uvedeného nařízení. Mohou tak učinit rozšířením zásad tohoto nařízení na taková vnitrostátní pravidla.

(4) Úřední kontroly produktů živočišného původu by se měly vztahovat na všechny aspekty, které jsou důležité pro ochranu veřejného zdraví a popřípadě pro zdraví zvířat a dobré životní podmínky zvířat. Měly by být založeny na nejnovějších dostupných příslušných informacích a mělo by tedy být možné je přizpůsobit, pokud budou k dispozici nové příslušné informace.

([1]) Úř. věst. C 262 E, 29.10.2002, s. 449.
([2]) Úř. věst. C 95, 23.4.2003, s. 22.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 5. června 2003 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 27. října 2003 (Úř. věst. C 48 E, 24.2.2004, s. 82), postoj Evropského parlamentu ze dne 30. března 2004 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. dubna 2004.
([4]) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 3.
([5]) Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 22.

▼B

(5) Právní předpisy Společenství o bezpečnosti potravin by měly být založeny na pevných vědeckých základech. Proto by v případě potřeby měly být vedeny konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.

(6) Povaha a míra úředních kontrol by měly záviset na posouzení rizik pro veřejné zdraví, zdraví zvířat a popřípadě pro dobré životní podmínky zvířat a na druhu a rozsahu prováděných činností a na dotyčném provozovateli potravinářského podniku.

(7) Je vhodné stanovit, aby transparentním postupem stanoveným v nařízení (ES) č. 852/2004 a nařízení (ES) č. 853/2004 bylo možné přizpůsobit určitá zvláštní kontrolní pravidla, a zajistit pružnost v přístupu ke zvláštním potřebám zařízení, která používají tradiční metody, objem jejich výroby je nízký nebo jsou umístěny v regionech ovlivněných zvláštními zeměpisnými omezeními. Tento postup by měl také umožnit provedení pilotních projektů s cílem vyzkoušet nové přístupy při hygienických kontrolách masa. Taková pružnost by však neměla ohrožovat cíle hygieny potravin.

(8) Úřední kontroly výroby masa jsou nezbytné pro ověření, zda provozovatelé potravinářských podniků splňují hygienická pravidla a dodržují kritéria a cíle stanovené v právních předpisech Společenství. Tyto úřední kontroly by měly zahrnovat audity činností provozovatelů potravinářských podniků a inspekce, včetně prověrek kontrol, které provádějí sami provozovatelé potravinářských podniků.

(9) Je vhodné, aby úřední veterinární lékaři s ohledem na svou odbornost prováděli audity a inspekce jatek, zařízení zpracovávajících zvěřinu a určitých bouráren/porcoven. Rozhodnutí o nejvhodnějším personálním složení pro audity a inspekce jiných typů zařízení by mělo být ponecháno na členských státech.

(10) Úřední kontroly produkce živých mlžů a produktů rybolovu jsou nezbytné pro kontrolu dodržování kritérií a cílů stanovených v právních předpisech Společenství. Úřední kontroly produkce živých mlžů by měly být zaměřeny zejména na sádkovací a produkční oblasti živých mlžů a na konečný produkt.

(11) Úřední kontroly výroby syrového mléka jsou nezbytné pro kontrolu dodržování kritérií a cílů stanovených v právních předpisech Společenství. Takové úřední kontroly by měly být zaměřeny zejména na zemědělské podniky určené k produkci mléka a na syrové mléko při jeho svážení.

(12) Požadavky tohoto nařízení by neměly být použitelné, dokud nevstoupí v platnost všechny nové právní předpisy o hygieně potravin. Je také vhodné stanovit, aby byly nové předpisy použitelné až po 18 měsících ode dne, kdy vstoupí v platnost, aby příslušné orgány a dotčená odvětví hospodářství měla čas se přizpůsobit.

▼B

(13) Nezbytná prováděcí opatření k tomuto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([1]),

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tímto nařízením se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu.

▼M1

1a. Toto nařízení se použije jako doplnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat ([2]).

▼B

2. Vztahuje se pouze na činnosti a osoby, na něž vztahuje nařízení (ES) č. 853/2004.

3. Prováděním úředních kontrol podle tohoto nařízení není dotčena primární právní odpovědnost provozovatelů potravinářských podniků za zajištění bezpečnosti potravin, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ([3]), a jakákoli občanskoprávní nebo trestněprávní odpovědnost vyplývající z porušení jejich povinností.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení platí následující definice:

▼M1

_____

▼B

c) „příslušným orgánem“ se rozumí ústřední orgán členského státu příslušný k provádění veterinárních kontrol nebo jiný subjekt, jemuž byla tato pravomoc svěřena;

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1642/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4).

▼M1

_____

▼B

f) „úředním veterinárním lékařem“ se rozumí veterinární lékař, který je ve smyslu tohoto nařízení kvalifikován jednat v této funkci a je jmenován příslušným orgánem;

g) „schváleným veterinárním lékařem“ se rozumí veterinární lékař určený příslušným orgánem, aby prováděl jeho jménem v hospodářství zvláštní úřední kontroly;

h) „úředním pomocným veterinárním pracovníkem“ se rozumí osoba, která je v souladu s tímto nařízením kvalifikovaná jednat v této funkci, je jmenována příslušným orgánem a pracuje pod vedením úředního veterinárního lékaře a na jeho odpovědnost;

a

i) „značkou zdravotní nezávadnosti“ se rozumí značka, jejíž použití znamená, že byly provedeny úřední kontroly v souladu s tímto nařízením.

2. Podle potřeby platí také definice uvedené v těchto nařízeních:

a) nařízení (ES) č. 178/2002;

b) definice „vedlejších produktů živočišného původu“, „TSE“ (přenosné spongiformní encefalopatie) a „specifikovaného rizikového materiálu“ uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu ([1]);

▼M1

ba) nařízení (ES) č. 882/2004;

▼B

c) nařízení (ES) č. 852/2004, kromě definice „příslušného orgánu“;

a

d) nařízení (ES) č. 853/2004.

KAPITOLA II

ÚŘEDNÍ KONTROLY ZAŘÍZENÍ VE SPOLEČENSTVÍ

Článek 3

Schvalování zařízení

▼M1

1. Příslušné orgány schválí zařízení za podmínek uvedených v čl. 31 odst. 2 nařízení (ES) č. 882/2004 a způsobem tam stanoveným.

▼B

2. V případě výrobních a mrazírenských plavidel plujících pod vlajkou členských států mohou být maximální lhůty tří a šesti měsíců vztahující se na dočasné schválení jiných zařízení v případě potřeby prodlouženy. Dočasné schválení však nesmí být uděleno na celkovou dobu delší než 12 měsíců. Inspekce takových plavidel se provádějí způsobem uvedeným v příloze III.

([1]) Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 813/2003 (Úř. věst. L 117, 13.5.2003, s. 22).

▼B

3. Příslušný orgán udělí každému schválenému zařízení, včetně zařízení s dočasným schválením, číslo schválení, které může být doplněno kódy označujícími druh vyráběných produktů živočišného původu. Pro velkoobchod může být číslo schválení doplněno vedlejšími čísly udávajícími jednotky nebo skupiny jednotek prodávajících nebo vyrábějících produkty živočišného původu.

4. ►M1 ——————— ◄

c) V případě velkoobchodu může příslušný orgán určitým jednotkám nebo skupinám jednotek schválení odejmout nebo pozastavit.

5. Odstavce 1, 2 a 3 se vztahují jak na:

a) zařízení, která zahajují uvádění produktů živočišného původu na trh v den nebo po dni použitelnosti tohoto nařízení, tak

na

b) zařízení, která již uvádějí produkty živočišného původu na trh, ale dosud nemusela být schvalována. V druhém případě musí příslušný orgán vykonat prohlídku na místě požadovanou podle odstavce 1 co nejdříve.

Odstavec 4 se vztahuje také na schválená zařízení, která uváděla produkty živočišného původu na trh v souladu s právními předpisy Společenství bezprostředně přede dnem použitelnosti tohoto nařízení.

▼M1

———————

▼B

Článek 4

Obecné zásady úředních kontrol pro všechny produkty živočišného původu, na které se vztahuje toto nařízení

1. Členské státy zajistí, aby provozovatelé potravinářských podniků poskytovali příslušnému orgánu veškerou pomoc potřebnou pro účinné provádění úředních kontrol.

Zejména:

— umožní přístup do všech budov, prostor, zařízení nebo ostatní infrastruktury,

— zpřístupní veškeré doklady a záznamy, které jsou požadovány podle tohoto nařízení nebo jsou podle příslušného orgánu nezbytné pro posouzení situace.

2. Příslušný orgán provádí úřední kontroly za účelem ověření, zda provozovatelé potravinářských podniků splňují požadavky:

a) nařízení (ES) č. 852/2004,

b) nařízení (ES) č. 853/2004

a

c) nařízení (ES) č. 1774/2002.

▼B

3. Úřední kontroly podle odstavce 1 zahrnují:

a) audity správné hygienické praxe a postupy založené na analýze rizika a kritických kontrolních bodů (HACCP),

b) úřední kontroly vymezené v článcích 5 až 8

a

c) zvláštní úkoly pro audity vymezené v přílohách.

4. Audity správné hygienické praxe slouží k ověření, zda provozovatelé potravinářských podniků soustavně a řádně používají postupy, které se týkají alespoň:

a) kontrol informací o potravinovém řetězci,

b) uspořádání a údržby prostor a vybavení,

c) hygieny před zahájením činnosti, při činnosti a po ní,

d) osobní hygieny,

e) školení o hygieně a pracovních postupech,

f) hubení škůdců,

g) jakosti vody,

h) kontroly teploty

a

i) kontrol potravin vstupujících do zařízení a opouštějících zařízení a kontroly přiložených dokladů.

5. Audity postupů založených na zásadách HACCP mají za cíl ověřit, zda provozovatelé potravinářských podniků používají tyto postupy soustavně a řádně, se zvláštním zřetelem k tomu, aby tyto postupy poskytovaly záruky vymezené v oddílu II přílohy II nařízení (ES) č. 853/2004. Mají zejména ověřit, zda postupy v možném rozsahu zaručují, že produkty živočišného původu:

a) splňují mikrobiologická kritéria stanovená v právních předpisech Společenství;

b) vyhovují právním předpisům Společenství o reziduích, kontaminujících látkách a zakázaných látkách

a

c) neobsahují fyzikální zdroje rizika, např. cizorodá tělesa.

Pokud v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 852/2004 provozovatel potravinářského podniku namísto stanovení vlastních zvláštních postupů používá postupy stanovené v pokynech pro používání zásad HACCP, musí audit zahrnovat ověření správného používání těchto pokynů.

6. Vedle ověřování shody s požadavky na sledovatelnost musí být ve všech zařízeních schválených v souladu s tímto nařízením ověřována shoda s požadavky nařízení (ES) č. 853/2004 týkajícími se umísťování identifikačních označení.

7. V případě jatek, zařízení zpracovávajících zvěřinu a bouráren/porcoven, které uvádějí na trh čerstvé maso, provádí úřední veterinární lékař úkoly auditu uvedené v odstavcích 3 a 4.

▼B

8. Při provádění úkolů auditu věnuje příslušný orgán zvláštní pozornost:

a) určení, zda personál a činnost personálu v zařízení na všech stupních výrobního procesu jsou v souladu s příslušnými požadavky nařízení uvedených v odst. 2 písm. a) a b). Doplňkově k auditu může příslušný orgán namátkově kontrolovat, zda práce personálu splňuje stanovené požadavky;

b) ověřování příslušných záznamů provozovatele potravinářského podniku;

c) podle potřeby odebírání vzorků pro laboratorní analýzu

a

d) dokumentování skutečností, které vzal v úvahu, a výsledkům auditu.

9. Povaha a míra úkolů auditu u jednotlivých závodů závisí na posouzených rizicích. K tomuto účelu příslušný orgán pravidelně posuzuje:

a) rizika pro veřejné zdraví a případně pro zdraví zvířat,

b) u jatek aspekty dobrých životních podmínek zvířat,

c) druh a rozsah prováděných činností

a

d) dřívější chování provozovatele potravinářského podniku, pokud jde o dodržování potravinového práva.

Článek 5

Čerstvé maso

Členské státy zajišťují, že úřední kontroly týkající se čerstvého masa probíhají v souladu s přílohou I.

1. Úřední veterinární lékař provádí v souladu s obecnými požadavky přílohy I oddílu I kapitoly II a v souladu se zvláštními požadavky oddílu IV inspekční úkoly na jatkách, v zařízeních zpracovávajících zvěřinu a v bourárnách/porcovnách uvádějících na trh čerstvé maso, zejména pokud jde o:

a) informace o potravinovém řetězci,

b) prohlídky před porážkou,

c) dobré životní podmínky zvířat,

d) prohlídky po porážce,

e) specifikovaný rizikový materiál a jiné vedlejší produkty živočišného původu

a

f) laboratorní testy.

▼B

2. Označení zdravotní nezávadnosti na jatečně upravená těla domácích kopytníků, velké volně žijící zvěře a farmových savců kromě zajícovců a rovněž u jatečných půlí, čtvrtí a porcí připravených porcováním jatečných půlí na tři velkoobchodní porce se provádí na jatkách a v zařízeních zpracovávajících zvěřinu v souladu s oddílem I kapitolou III přílohy I. Označení zdravotní nezávadnosti umísťuje úřední veterinární lékař, nebo je umísťována na jeho odpovědnost, jestliže úřední kontroly nezjistily žádné nedostatky, které by mohly maso učinit nevhodným k lidské spotřebě.

3. Po provedení kontrol uvedených v odstavcích 1 a 2 přijme úřední veterinární lékař vhodná opatření uvedená v příloze I oddílu II, zejména pokud jde o

   a) sdělení výsledků prohlídky/inspekce,

   b) rozhodnutí týkající se informací o potravinovém řetězci,

   c) rozhodnutí týkající se živých zvířat,

   d) rozhodnutí týkající se dobrých životních podmínek zvířat

      a

   e) rozhodnutí týkající se masa.

4. Úřední pomocní veterinární pracovníci mohou pomáhat úřednímu veterinárnímu lékaři při úředních kontrolách prováděných podle přílohy I oddílů I a II způsobem uvedeným v oddílu III kapitole I. V takovém případě pracují jako členové nezávislého týmu.

5. a) Členské státy zajistí, aby měly dostatečný počet úředního personálu pro provádění úředních kontrol podle přílohy I při četnosti kontrol uvedené v oddílu III kapitole II.

   b) K odhadu množství úředního personálu, který má být přítomen u porážkových linek na daných jatkách, se přistupuje z hlediska rizika. O množství zúčastněného úředního personálu rozhodne příslušný orgán tak, aby bylo možné splnit všechny požadavky tohoto nařízení.

6. a) Členské státy mohou personálu jatek povolit, aby pod dohledem úředního veterinárního lékaře pomáhal při úředních kontrolách výroby masa z drůbeže a zajícovců podle přílohy I oddílu III kapitoly III části A, a to prováděním určitých zvláštních úkolů. Pokud to povolí, musí zajistit, aby personál provádějící takové úkoly:

      i) byl kvalifikovaný a byl proškolen v souladu s uvedenými ustanoveními,

      ii) jednal nezávisle na personálu ve výrobě

         a

      iii) oznamoval jakékoli nedostatky úřednímu veterinárnímu lékaři.

   b) Členské státy mohou rovněž povolit, aby personál jatek prováděl v souladu s přílohou I oddílem III kapitolou III částí B zvláštní úkoly, pokud jde o odběr vzorků a vyšetření.

▼B

7. Členské státy zajistí, aby úřední veterinární lékaři a úřední pomocní veterinární pracovníci byli kvalifikovaní a proškoleni v souladu s přílohou I oddílem III kapitolou IV.

Článek 6

Živí mlži

Členské státy zajistí, aby produkce a uvádění živých mlžů, živých ostnokožců, živých pláštěnců a živých mořských plžů na trh podléhaly úředním kontrolám uvedeným v příloze II.

Článek 7

Produkty rybolovu

Členské státy zajistí, aby úřední kontroly týkající se produktů rybolovu probíhaly v souladu s přílohou III.

Článek 8

Syrové mléko a mléčné výrobky

Členské státy zajistí, aby úřední kontroly týkající se syrového mléka a mléčných výrobků probíhaly v souladu s přílohou IV.

▼M1

———————

▼B

KAPITOLA III

POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE DOVOZU

▼M1

Článek 10

Pro zajištění jednotného uplatňování zásad a podmínek stanovených v článku 11 nařízení (ES) č. 178/2002 a v hlavě VI kapitole II nařízení (ES) č. 882/2004 se použijí postupy stanovené v této kapitole.

▼B

Článek 11

Seznam třetích zemí a částí třetích zemí, ze kterých je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu

1. Produkty živočišného původu smějí být dováženy pouze z třetích zemí nebo z částí třetích zemí, které jsou uvedeny v seznamu vypracovaném a aktualizovaném ve shodě s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2.

▼M1

2. Třetí země se v seznamu uvede pouze tehdy, pokud v dotyčné zemi proběhla kontrola Společenství a prokázala, že příslušný orgán poskytuje odpovídající záruky ve smyslu čl. 48 odst. 3 nařízení (ES) č. 882/2004. Třetí země však může být uvedena v takovém seznamu, aniž proběhne kontrola provedená Společenstvím, pokud:

▼M1

a) to riziko stanovené v souladu s čl. 46 odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 882/2004 nevyžaduje;

b) při rozhodování o zařazení určité třetí země do seznamu podle odstavce 1 se konstatuje, že z jiných informací vyplývá, že příslušný orgán poskytuje nezbytné záruky.

▼B

3. Seznam vypracovaný podle tohoto článku může být kombinován s jiným seznamem vypracovaným pro účely veřejného zdraví a zdraví zvířat.

▼M1

4. Při vypracovávání nebo aktualizaci seznamu musí být zvláště přihlédnuto ke kritériím uvedeným v článku 46 a v čl. 48 odst. 3 nařízení (ES) č. 882/2004. Musí být rovněž zohledněny:

▼B

a) právní předpisy třetí země v oblasti

i) produktů živočišného původu,

ii) používání veterinárních léčivých přípravků, včetně pravidel týkajících se jejich zákazu nebo povolování, jejich distribuci, uvádění na trh a předpisů vztahujících se na správní a inspekční otázky,

a

iii) přípravy a používání krmiv, včetně postupů pro používání přísad, a přípravy a používání medikovaných krmiv, a rovněž hygienické jakosti surovin používaných pro přípravu krmiv a konečného výrobku;

▼M1

_____

▼B

i) hygienické podmínky produkce, výroby, manipulace, skladování a expedice, jež jsou uplatňovány u produktů živočišného původu určených pro Společenství;

j) jakékoli zkušenosti z uvádění na trh produktů ze třetí země a výsledky případných provedených dovozní kontrol;

k) výsledky kontrol Společenství provedených v třetí zemi, zejména výsledky posouzení příslušných orgánů, a opatření, která příslušné orgány přijaly na základě doporučení, která jim byla adresována po provedení kontroly Společenství;

l) existence schváleného programu regulace zoonóz, jeho provádění a sdělování

a

m) existence schváleného programu regulace reziduí, jeho provádění a sdělování.

▼B

5. Komise zajistí zveřejňování aktuálních verzí všech seznamů vypracovaných nebo aktualizovaných v souladu s tímto článkem.

Článek 12

Seznam zařízení, ze kterých je povolen dovoz určitých produktů živočišného původu

1. Produkty živočišného původu mohou být dováženy do Společenství, pouze pokud byly expedovány ze zařízení, získány nebo připraveny v zařízeních, která jsou uvedena v seznamech vypracovaných a aktualizovaných podle tohoto článku, kromě:

a) případů, kdy je pro každý jednotlivý případ ve shodě s postupem podle čl. 19 odst. 2 rozhodnuto, že záruky, které dotyčná třetí země poskytuje ohledně dovozu určitých produktů živočišného původu jsou takové, že postup stanovený v tomto článku není nezbytný k zajištění splnění požadavků odstavce 2;

a

b) případů uvedených v příloze V.

►C1 Kromě toho mohou být čerstvé maso, mleté maso, masné polotovary, masné výrobky a strojně oddělené maso (SOM) dováženy ◄ do Společenství, pouze pokud jsou vyrobeny z masa získaného na jatkách a v bourárnách/porcovnách, které jsou uvedeny v seznamech vypracovaných a aktualizovaných v souladu s tímto článkem, nebo ve schválených zařízeních ve Společenství.

2. Zařízení může být zařazeno do takového seznamu pouze tehdy, pokud příslušný orgán třetí země původu zaručuje, že:

a) zařízení, jakož i všechna zařízení, která manipulují se surovinou živočišného původu používanou ve výrobě dotyčných produktů živočišného původu, splňují příslušné požadavky Společenství, zejména požadavky nařízení (ES) č. 853/2004, nebo požadavky, které byly označeny za rovnocenné takovým požadavkům při rozhodování o zařazení dotyčné třetí země do příslušného seznamu v souladu s článkem 11;

b) v zařízeních provádí kontroly úřední inspekční služba uvedené třetí země a popřípadě předává Komisi všechny příslušné informace o zařízeních dodávajících suroviny

a

c) má skutečnou pravomoc zastavit vývoz do Společenství ze zařízení, pokud zařízení nesplňují požadavky podle písmene a).

3. Příslušné orgány třetích zemí uvedených v seznamech vypracovaných a aktualizovaných v souladu s článkem 11 zaručí, že budou vypracovány seznamy zařízení podle odstavce 1, budou aktualizovány a sděleny Komisi.

▼B

4. a) Komise pravidelně oznamuje kontaktním místům, která k tomuto účelu jmenovaly členské státy, nové nebo aktualizované seznamy, které obdržela podle odstavce 3 od příslušných orgánů dotyčných třetích zemí.

b) Pokud žádný členský stát nevznese do 20 pracovních dnů od oznámení Komise námitku proti novému nebo aktualizovanému seznamu, dovoz ze zařízení uvedených v seznamu se povolí po uplynutí 10 pracovních dnů po dni, kdy Komise seznam zveřejnila.

c) Pokud alespoň jeden členský stát předloží písemné připomínky nebo pokud Komise považuje za nezbytné upravit seznam na základě příslušných informací, např. zpráv z inspekce Společenství nebo oznámení v rámci systému rychlého varování, oznámí to všem členským státům a zahrne bod do programu jednání příštího zasedání příslušné sekce Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, aby popřípadě v souladu s postupem podle čl. 19 odst. 2 rozhodla.

5. Komise zajistí, aby byly aktuální verze všech seznamů zpřístupněny veřejnosti.

Článek 13

Živí mlži, ostnokožci, pláštěnci a mořští plži

1. Aniž je dotčen čl. 12 odst. 1 písm. b), musí živí mlži, ostnokožci, pláštěnci a mořští plži pocházet z produkčních oblastí ve třetích zemích, které jsou uvedeny v seznamu vypracovaném a aktualizovaném v souladu s článkem 12.

2. Požadavek odstavce 1 se nevztahuje na hřebenatkovivé (*Pectinidae*) sbírané mimo klasifikované produkční oblasti. Úřední kontroly, pokud jde o hřebenatkovité, se však provádějí podle přílohy II kapitoly III.

3. a) Před vypracováním seznamů podle odstavce 1 se přihlédne zejména k zárukám, které může příslušný orgán třetí země poskytnout, pokud jde o dodržování požadavků tohoto nařízení na klasifikaci a kontrolu produkčních oblastí.

b) Inspekční prohlídky na místě vykoná Společenství před vypracováním takových seznamů, s výjimkou případů, kdy:

i) to riziko stanovené v souladu s čl. 18 bodem 18 neodůvodňuje

a

ii) se při rozhodování o zařazení produkční oblasti do seznamu podle odstavce 1 konstatuje, že z jiných informací vyplývá, že příslušný orgán poskytuje nezbytné záruky.

▼B

4. Komise zajistí, aby byly aktuální verze všech seznamů vypracovaných nebo aktualizovaných v souladu s tímto článkem zpřístupněny veřejnosti.

Článek 14

Doklady

1. Při dovozu do Společenství musí být zásilky produktů živočišného původu opatřeny dokladem splňujícím požadavky stanovené v příloze VI.

2. Tento doklad musí osvědčovat, že produkty splňují:

a) požadavky stanovené pro takové produkty v nařízení (ES) č. 852/2004 a v nařízení (ES) č. 853/2004 nebo požadavky, které jsou jim rovnocenné,

a

▼M1

b) jakékoli zvláštní dovozní podmínky stanovené v souladu s článkem 48 nařízení (ES) č. 882/2004.

▼B

3. Doklady mohou obsahovat podrobnosti, které jsou požadovány v souladu s jinými právními předpisy Společenství v oblasti veřejného zdraví a zdraví zvířat.

4. Výjimky z ustanovení odstavce 1 lze udělit v souladu s postupem podle čl. 19 odst. 2, pokud je možné získat záruky uvedené v odstavci 2 tohoto článku jiným způsobem.

Článek 15

Zvláštní ustanovení pro produkty rybolovu

1. Postupy stanovené v této kapitole se nevztahují na čerstvé produkty rybolovu vyložené ve Společenství přímo z rybářského plavidla plujícího pod vlajkou třetí země.

Úřední kontroly takových produktů rybolovu se provádějí podle přílohy III.

2. a) Produkty rybolovu dovezené z výrobních nebo mrazírenských plavidel plujících pod vlajkou třetí země musí pocházet z plavidel, která jsou uvedena na seznamu vypracovaném a aktualizovaném v souladu s postupem stanoveným v čl. 12 odst. 4.

b) Odchylně od čl. 12 odst. 2 písm. b) však mohou být plavidla zařazena do takových seznamů:

i) na základě společného sdělení příslušného orgánu třetí země, pod jejíž vlajkou plavidlo pluje, a příslušného orgánu jiné třetí země, na který prvně jmenovaný příslušný orgán přenesl odpovědnost za inspekce dotyčného plavidla, za podmínky, že

— tato třetí země je uvedena v seznamu třetích zemí, z nichž je povolen dovoz produktů rybolovu, vypracovaném v souladu s článkem 11,

▼B

— všechny produkty rybolovu z dotyčného plavidla, které jsou určeny pro uvedení na trh Společenství, byly vyloženy přímo v dotyčné třetí zemi,

— příslušný orgán dotyčné třetí země provedl inspekci plavidla a prohlásil, že plavidlo splňuje požadavky Společenství,

a

— příslušný orgán dotyčné třetí země prohlásil, že bude pravidelně provádět inspekce plavidla s cílem zajistit, aby i nadále splňovalo požadavky Společenství;

nebo

ii) na základě společného sdělení příslušného orgánu třetí země, pod jejíž vlajkou plavidlo pluje, a příslušného orgánu členského státu, na nějž prvně jmenovaný příslušný orgán přenesl odpovědnost za inspekce dotyčného plavidla, za podmínky, že

— všechny produkty rybolovu z dotyčného plavidla, které jsou určeny pro uvedení na trh Společenství, byly vyloženy přímo v dotyčném členském státu,

— příslušný orgán dotyčného členského státu provedl inspekci plavidla a prohlásil, že plavidlo splňuje požadavky Společenství,

a

— příslušný orgán dotyčného členského státu prohlásil, že bude pravidelně provádět inspekce plavidla s cílem zajistit, aby i nadále splňovalo požadavky Společenství.

c) Komise zajistí, aby byly aktuální verze všech seznamů vypracovaných nebo aktualizovaných v souladu s tímto článkem zpřístupněny veřejnosti.

3. Pokud jsou produkty rybolovu dováženy přímo z rybářské lodi nebo mrazírenského plavidla, může být doklad požadovaný podle článku 14 nahrazen dokladem podepsaným kapitánem.

4. Prováděcí předpisy k tomuto článku mohou být stanoveny ve shodě s postupem uvedeným v čl. 19 odst. 2.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

▼M7

Článek 16

Přechodná opatření obecného významu, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, zejména další upřesnění požadavků stanovených v tomto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3.

▼M7

Jiná prováděcí nebo přechodná opatření je možné přijmout regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2.

▼B

Článek 17

Změna a přizpůsobení příloh

▼M7

1. Komise může změnit nebo doplnit přílohy I, II, III, IV, V a VI za účelem jejich přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení včetně jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3.

2. Komise může udělit výjimky z příloh I, II, III, IV, V a VI, pokud nemají vliv na dosažení cílů tohoto nařízení. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3.

▼B

3. Aniž je ohroženo dosažení cílů tohoto nařízení, mohou členské státy přijmout v souladu s odstavci 4 až 7 vnitrostátní opatření pro přizpůsobení požadavků uvedených v příloze I.

4. Vnitrostátní opatření uvedená v odstavci 3

a) mají za cíl:

   i) umožnit další používání tradičních metod v kterékoli fázi výroby, zpracování nebo distribuce potravin,

   ii) vyjít vstříc potřebám potravinářských podniků s malým objemem výroby nebo podnikům v regionech ovlivněných zvláštními zeměpisnými omezeními,

   nebo

   iii) umožnit provedení pilotních projektů s cílem vyzkoušet nové přístupy k hygienickým kontrolám masa;

b) se týkají zejména následujících aspektů přílohy I:

   i) informace o potravinovém řetězci,

   ii) přítomnost příslušného orgánu v zařízeních.

5. Členský stát, který si přeje přijmout vnitrostátní opatření podle odstavce 3, o tom uvědomí Komisi a ostatní členské státy. V každém oznámení:

a) uvede podrobný popis požadavků, které mají být podle dotyčného členského státu přizpůsobeny, a charakter přizpůsobení, o které usiluje;

b) popíše dotyčná zařízení;

▼B

c) vysvětlí důvody pro přizpůsobení a případně předloží souhrn provedené analýzy rizika a všech opatření, která mají být přijata s cílem zajistit, aby přizpůsobení neohrozilo cíle tohoto nařízení;

a

d) uvede jakékoli jiné příslušné informace.

6. Ostatní členské státy mají tři měsíce od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 5 na to, aby zaslaly Komisi písemné připomínky. Komise může, a pokud obdrží písemné připomínky od jednoho nebo více členských států, musí vést konzultace s členskými státy v rámci výboru uvedeného v čl. 19 odst. 1. Komise může v souladu s postupem podle čl. 19 odst. 2 rozhodnout, zda zamýšlená opatření mohou být provedena, popřípadě s jakými změnami. Komise může, je-li to vhodné, v souladu s odstavci 1 nebo 2 tohoto článku navrhnout obecná opatření.

7. Členský stát může přijmout vnitrostátní opatření, kterými se mění požadavky uvedené v příloze I, pouze:

a) ve shodě s rozhodnutím přijatým v souladu s odstavcem 6, nebo

b) pokud do jednoho měsíce od uplynutí lhůty podle odstavce 6 Komise neoznámila členským státům, že obdržela písemné připomínky nebo že hodlá navrhnout, aby bylo přijato rozhodnutí v souladu s odstavcem 6.

8. Pokud členský stát přijme vnitrostátní opatření provádějící pilotní projekt s cílem vyzkoušet nové přístupy k hygienickým kontrolám masa v souladu s odstavci 3 až 7, sdělí Komisi jejich výsledky, jakmile jsou k dispozici. Komise poté zváží, zda v souladu s odstavcem 1 navrhne obecná opatření.

Článek 18

Zvláštní rozhodnutí

▼M7

Aniž je dotčena všeobecná působnost článku 16 a čl. 17 odst. 1, mohou být regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2 stanovena prováděcí opatření a regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3 přijaty změny příloh I, II, III, IV, V nebo VI jakožto opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, s cílem upřesnit

▼B

1. zkoušky pro posuzování činnosti provozovatelů potravinářských podniků a jejich personálu;

2. metodu sdělování výsledků inspekcí;

3. kritéria pro to, aby bylo možné na základě analýzy rizika rozhodnout, kdy na jatkách a v zařízeních zpracovávajících zvěřinu není nutná přítomnost úředního veterinárního lékaře při prohlídkách před porážkou a po porážce;

▼B

4. pravidla týkající se obsahu testů pro úřední veterinární lékaře a úřední pomocné veterinární pracovníky;

5. mikrobiologická kritéria umožňující kontrolu procesu ve vztahu k hygieně v zařízeních;

6. alternativní postupy, sérologické nebo jiné laboratorní testy, které poskytnou záruky alespoň rovnocenné zárukám zvláštních postupů prohlídek po porážce popsaných v příloze I oddílu IV, a mohou je tedy nahradit, pokud tak příslušný orgán rozhodne;

7. okolnosti, za kterých nejsou některé z prohlídek po porážce popsaných v příloze I oddílu IV nezbytné s ohledem na hospodářství, region nebo zemi, z nichž zvířata pocházejí, a na zásady analýzy rizika;

8. předpisy pro laboratorní testy;

9. ošetření chladem, které má být u masa provedeno s ohledem na cysticerkózu a trichinelózu;

10. podmínky, za nichž mohou být hospodářství a regiony prohlášeny za úředně prosté cysticerka nebo trichinely;

11. metody, které mají být použity při zkoumání podmínek uvedených v příloze I oddílu IV kapitole IX;

12. u prasat na výkrm kritéria pro kontrolované podmínky chovu a integrované výrobní systémy;

13. kritéria pro klasifikaci produkčních a sádkovacích oblastí pro živé mlže ve spolupráci s příslušnou referenční laboratoří Společenství, včetně:

    a) limitních hodnot a analytických metod pro mořské biotoxiny,

    b) virologických testovacích metod a virologických norem

       a

    c) plánů a metod odběru vzorků a analytických tolerancí, které mají být použity pro účely kontroly dodržování kritérií;

14. organoleptická kritéria pro hodnocení čerstvosti produktů rybolovu;

15. analytické limity, metody analýzy a plány odběru vzorků pro úřední kontroly produktů rybolovu požadované podle přílohy III, také s ohledem na parazity a látky znečišťující životní prostředí;

16. metodu, jíž Komise zpřístupňuje seznamy třetích zemí a zařízení v třetích zemích veřejnosti podle článků 11, 12, 13 a 15.

▼M1

_____

▼B

Článek 19

Postup výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený článkem 58 nařízení (ES) č. 178/2002.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Lhůta uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

▼M7

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼B

Článek 20

Konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin

Komise vede konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin o jakékoli záležitosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení kdykoli je to nezbytné, a zejména před tím, než navrhne:

1. změny zvláštních požadavků týkajících se postupů prohlídek po porážce stanovených v příloze I oddílu IV,

2. změny pravidel v příloze I oddílu IV kapitole IX pro maso zvířat, u nichž byly při prohlídce po porážce nalezeny léze odpovídající infekci brucelózy nebo tuberkulózy,

a

3. prováděcí opatření v oblastech uvedených v čl. 18 bodech 5 až 15.

Článek 21

Zpráva Evropskému parlamentu a Radě

1. Komise nejpozději do 20. května 2009 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které podá přehled zkušeností získaných při používání tohoto nařízení.

2. Komise podle potřeby doplní zprávu vhodnými návrhy.

Článek 22

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se po 18 měsících ode dne, kdy vstoupí v platnost všechny následující právní předpisy:

▼B

a) nařízení (ES) č. 852/2004;

b) nařízení (ES) č. 853/2004

a

c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a jejich uvádění na trh ([1]).

Použije se však nejdříve od 1. ledna 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

([1]) Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 33.

▼B

PŘÍLOHA I

ČERSTVÉ MASO

ODDÍL I: ÚKOLY ÚŘEDNÍHO VETERINÁRNÍHO LÉKAŘE

KAPITOLA I: ÚKOLY PŘI AUDITU

1. Vedle všeobecných požadavků čl. 4 odst. 4 týkajících se auditů správné hygienické praxe musí úřední veterinární lékař ověřit, zda provozovatel potravinářského podniku u vedlejších produktů živočišného původu soustavně dodržuje vlastní postupy týkající se sběru, přepravy, skladování, manipulace, zpracování a jejich používání nebo likvidace, včetně specifikovaného rizikového materiálu, za něž je provozovatel potravinového podniku odpovědný.

2. Vedle obecných požadavků čl. 4 odst. 5 týkajících se auditů zásad založených na HACCP úřední veterinární lékař kontroluje, zda postupy provozovatele v maximální míře zaručují, že maso

   a) nevykazuje patologické odchylky a změny,

   b) není znečištěno fekáliemi nebo jinými nečistotami

      a

   c) neobsahuje specifikovaný rizikový materiál, pokud to není přípustné podle právních předpisů Společenství, a bylo vyrobeno v souladu s právními předpisy Společenství o přenosných spongiformních encefalopatiích (TSE).

KAPITOLA II: INSPEKČNÍ ÚKOLY

Při provádění inspekčních úkolů podle této kapitoly úřední veterinární lékař přihlíží k výsledkům auditů provedených v souladu s článkem 4 a kapitolou I této přílohy. Podle potřeby zaměří svou inspekci odpovídajícím směrem.

A. **Informace o potravinovém řetězci**

1. Při provádění prohlídek před porážkou a po porážce úřední veterinární lékař kontroluje a analyzuje příslušné informace ze záznamů hospodářství, ze kterého zvířata určená k porážce pocházejí, a přihlíží k dokumentovaným výsledkům této kontroly a analýzy.

2. Při provádění inspekčních úkolů úřední veterinární lékař přihlíží k úředním osvědčením zvířat a k prohlášením veterinárních lékařů, včetně úředních veterinárních lékařů a schválených veterinárních lékařů, provádějících kontroly na úrovni prvovýroby.

3. Pokud provozovatelé potravinářských podniků v potravinovém řetězci přijmou další opatření s cílem zaručit bezpečnost potravin zavedením integrovaných systémů, soukromých kontrolních systémů, osvědčení nezávislou třetí stranou nebo jinými prostředky a jsou-li tato opatření dokumentována a dotyčná zvířata jsou jasně identifikovatelná, může úřední veterinární lékař přihlédnout k těmto skutečnostem při provádění inspekčních úkolů a prověřování postupů založených na zásadách HACCP.

B. **Prohlídky před porážkou**

1. S výjimkou případů uvedených v odstavcích 4 a 5:

   a) úřední veterinární lékař provádí u všech zvířat prohlídky před porážkou;

   b) tato prohlídka musí proběhnout do 24 hodin od dopravení zvířat na jatky a méně než 24 hodin před porážkou.

   Vedle toho může úřední veterinární lékař vyžadovat prohlídku kdykoliv.

▼B

2. Prohlídka před porážkou musí zejména stanovit, zda u dotyčného prohlíženého zvířete existují známky:

a) porušení dobrých životních podmínek zvířat;

nebo

▼M10

b) stavu, který může nepříznivě ovlivnit lidské zdraví nebo zdraví zvířat, přičemž se musí zejména věnovat pozornost detekci zoonóz a nákaz zvířat, pro něž jsou stanoveny veterinární předpisy v právních předpisech Unie.

▼B

3. Kromě obvyklých prohlídek před porážkou provádí úřední veterinární lékař klinické prohlídky všech zvířat, která případně byla provozovatelem potravinářského podniku nebo úředním pomocným veterinárním pracovníkem vyřazena.

4. V případě nucené porážky mimo jatky a v případě ulovené volně žijící zvěře kontroluje úřední veterinární lékař na jatkách nebo v zařízení zpracovávajícím zvěřinu prohlášení přiložené k tělu zvířete, které vydal veterinární lékař nebo proškolená osoba podle nařízení (ES) č. 853/2004.

5. Pokud to oddíl III kapitola II nebo oddíl IV umožňují, může prohlídka před porážkou proběhnout v hospodářství, ze kterého zvíře pochází. V takovém případě musí úřední veterinární lékař na jatkách provést prohlídku před porážkou pouze v uvedených případech a míře.

C. **Dobré životní podmínky zvířat**

Úřední veterinární lékař ověřuje, zda jsou dodržovány příslušné předpisy Společenství a vnitrostátní předpisy o dobrých životních podmínkách zvířat, např. předpisy týkající se ochrany zvířat při porážce a při přepravě.

D. **Prohlídka po porážce**

▼M10

1. U jatečně upravených těl a k nim přiložených drobů musí být neprodleně po porážce provedena prohlídka. Musí se prohlédnout celý vnější povrch. Přitom může být nezbytné s jatečně upravenými těly a droby omezeným způsobem manipulovat a použít zvláštní technická zařízení. Zvláštní pozornost musí být věnována detekci zoonóz a nákaz zvířat, pro něž jsou stanoveny veterinární předpisy v právních předpisech Unie. Rychlost porážkové linky a počet pracovníků provádějících prohlídku musí umožňovat řádnou prohlídku.

▼B

2. Pokud je to nezbytné, provedou se další vyšetření, např. prohmatání jatečně upraveného těla a drobů a jejich nařezání a laboratorní testy, s cílem:

a) dospět ke konečné diagnóze;

nebo

b) zjistit

i) chorobu zvířat,

ii) rezidua nebo kontaminující látky překračující limity stanovené právními předpisy Společenství,

iii) nedodržení mikrobiologických kritérií,

nebo

iv) jiné faktory, které by mohly vyžadovat, aby bylo maso prohlášeno za nevhodné k lidské spotřebě nebo aby bylo stanoveno omezení jeho použití,

zejména v případě nuceně poražených zvířat.

▼B

3. Úřední veterinární lékař musí požadovat, aby byla k prohlídce po porážce předložena jatečně upravená těla domácích lichokopytníků, skotu staršího šesti měsíců a domácích prasat starších čtyř týdnů rozřezaná podélným řezem podél páteře na půlky. Úřední veterinární lékař je pro potřeby prohlídky rovněž oprávněn vyžadovat podélné rozříznutí hlavy nebo těla jakéhokoli zvířete. Příslušný orgán však může za účelem přihlédnutí k určitým spotřebitelským zvykům, technologickému vývoji nebo zvláštním sanitárním situacím povolit, aby byla jatečně upravená těla domácích kopytníků, skotu staršího šesti měsíců a domácích prasat starších čtyř týdnů předkládána k prohlídce nerozpůlená.

4. Při prohlídce musí být přijata opatření k tomu, aby byla kontaminace masa při prohmatání, nařezání nebo naříznutí omezena na minimum.

5. V případě nucené porážky musí být jatečně upravené tělo před uvolněním k lidské spotřebě podrobeno co nejdříve prohlídce po porážce podle odstavců 1 až 4.

E. **Specifikovaný rizikový materiál a jiné vedlejší produkty živočišného původu**

V souladu se zvláštními pravidly Společenství pro specifikovaný rizikový materiál a jiné vedlejší produkty živočišného původu provádí úřední veterinární lékař kontrolu odstraňování, oddělování a podle potřeby označování takových produktů. Úřední veterinární lékař zajistí, aby provozovatel potravinářského podniku přijal veškerá nezbytná opatření s cílem zamezit kontaminaci masa specifikovaným rizikovým materiálem při porážce (včetně omračování) a při odstraňování specifikovaného rizikového materiálu.

F. **Laboratorní testy**

1. Úřední veterinární lékař zajistí, aby byl prováděn odběr vzorků, aby vzorky byly řádně označeny, bylo s nimi řádně manipulováno a aby byly odesílány do příslušné laboratoře, a to v rámci:

a) monitorování a kontroly zoonóz a původců zoonóz,

b) zvláštních laboratorních testů pro diagnostiku přenosných spongiformních encefalopatií v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ([1]),

c) detekce nepovolených látek nebo výrobků a kontroly regulovaných látek, zejména v rámci vnitrostátních plánů sledování reziduí podle směrnice Rady 96/23/ES ([2]),

a

▼M10

d) detekce nákaz zvířat, pro něž jsou stanoveny veterinární předpisy v právních předpisech Unie.

▼B

2. Úřední veterinární lékař musí rovněž zajistit, aby byly provedeny jakékoli jiné nezbytné laboratorní testy.

KAPITOLA III: OZNAČENÍ ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOSTI

1. Úřední veterinární lékař dohlíží na umísťování označení zdravotní nezávadnosti a na použité značky.

2. Úřední veterinární lékař zejména zajistí, aby:

([1]) Úř. věst. L 147, 31.5.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 2245/2003 (Úř. věst. L 333, 20.12.2003, s. 28).

([2]) Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).

▼B

a) označení zdravotní nezávadnosti bylo použito pouze u zvířat (domácích kopytníků, velké volně žijící zvěře a farmových savců kromě zajícovců), u kterých proběhla prohlídka před porážkou a po porážce v souladu s tímto nařízením a u nichž nejsou důvody k prohlášení masa za nevhodné k lidské spotřebě. Označení zdravotní nezávadnosti však smí být umístěno před obdržením výsledků vyšetření na trichinelózu, pokud je úřední veterinární lékař přesvědčen, že maso od dotyčného zvířete bude umístěno na trh, pouze pokud budou výsledky uspokojivé;

a

b) označení zdravotní nezávadnosti bylo umístěno na vnější povrch jatečně upraveného těla razítkováním inkoustovým razítkem nebo vypálením razítka, a to takovým způsobem, aby v případě rozdělení jatečně upraveného těla na jatečné půle nebo čtvrtě nebo při rozporcování jatečné půle na tři díly každý z dílů nesl označení zdravotní nezávadnosti.

3. Označení zdravotní nezávadnosti musí být oválné, o šířce alespoň 6,5 cm a výšce 4,5 cm a musí nést následující informace uvedené dobře čitelnými znaky:

a) označení musí uvádět název země, ve které se zařízení nachází, který může být na označení vyveden plným názvem velkými písmeny nebo dvěma písmeny kódu v souladu s příslušnou normou ISO.

▼M11

V případě členských států se však jedná o kódy BE, BG, CZ, DK, DE, EE, GR, ES, FR, HR, IE, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, SI, SK, FI, RO, SE a UK.

▼B

b) číslo schválení jatek

a

▼M6

c) ►M11 Pokud označení umísťuje zařízení nacházející se ve Společenství, musí být označení oválné a musí obsahovat zkratky CE, EC, EF, EG, EK, EO, EY, ES, EÜ, EK, EB, EZ nebo WE. ◄

Uvedené zkratky nesmí být obsaženy v označeních umístěných na mase dovezeném do Společenství z jatek, které se nacházejí mimo Společenství.

▼B

4. Písmena musí mít být nejméně 0,8 cm vysoká a číslice musí být nejméně 1 cm vysoké. Velikost značky a znaků smí být zmenšena u označování zdravotní nezávadnosti jehňat, kůzlat a selat.

5. Barvivo použité k označení zdravotní nezávadnosti musí být schváleno v souladu s pravidly Společenství o používání barviv v potravinách.

6. Označení zdravotní nezávadnosti může rovněž obsahovat údaj o úředním veterinárním lékaři, který provedl prohlídku masa. ►M3 ——————— ◄

7. Maso od zvířat, která byla nuceně poražena mimo jatky, musí být označeno zvláštním označením zdravotní nezávadnosti, které nelze zaměnit s označením zdravotní nezávadnosti podle této kapitoly ani s identifikačním označením podle přílohy II oddílu I nařízení (ES) č. 853/-2004.

8. Maso z nestažené volně žijící zvěře nesmí být označenou značkou zdravotní nezávadnosti, dokud po stažení v zařízení zpracovávajícím zvěřinu nepodstoupilo prohlídku po porážce a nebylo prohlášeno za vhodné k lidské spotřebě.

9. Tato kapitola je použitelná aniž jsou dotčeny veterinární předpisy o označování zdravotní nezávadnosti.

▼B

ODDÍL II: ČINNOSTI NAVAZUJÍCÍ NA KONTROLY

KAPITOLA I: SDĚLOVÁNÍ VÝSLEDKŮ PROHLÍDEK

1. Úřední veterinární lékař výsledky inspekčních činností zaznamená a zhodnotí.

2. a) Pokud se při prohlídce zjistí choroba nebo stav, které by mohly mít vliv na veřejné zdraví nebo zdraví zvířat nebo by ohrožovaly dobré životní podmínky zvířat, oznámí to úřední veterinární lékař provozovateli potravinářského podniku.

   b) Pokud zjištěný problém nastane během prvovýroby, úřední veterinární lékař informuje veterinárního lékaře, který navštěvuje hospodářství, ze kterého zvíře pochází, provozovatele potravinářského podniku, který za dotyčné hospodářství odpovídá (pokud by tím následně nebylo ovlivněno pozdější soudní řízení) a popřípadě příslušný orgán odpovědný za dozor nad dotyčným zařízením nebo honitbou.

   c) Pokud byla dotyčná zvířata chována v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, informuje úřední veterinární lékař příslušný orgán členského státu, ve kterém se dotyčná provozovna nachází. Příslušný orgán přijme vhodná opatření v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství.

3. Výsledky prohlídek a testů se ukládají do příslušných databází.

▼M10

4. Pokud má úřední veterinární lékař při prohlídce před porážkou nebo po porážce nebo při jiné inspekční činnosti podezření na výskyt původců infekčních nákaz zvířat, pro něž jsou stanoveny veterinární předpisy v právních předpisech Unie, oznámí to odpovídajícím způsobem příslušnému orgánu a oba musí v souladu s použitelnými právními předpisy Unie přijmout veškerá nezbytná opatření a předběžná opatření s cílem zabránit možnému šíření původců infekčních nákaz.

▼B

KAPITOLA II: ROZHODNUTÍ TÝKAJÍCÍ SE INFORMACÍ O POTRAVINOVÉM ŘETĚZCI

1. Úřední veterinární lékař ověřuje, zda zvířata nejsou poražena, aniž provozovatel jatek obdrží a zkontroluje příslušné informace o potravinovém řetězci.

2. Úřední veterinární lékař však může připustit, aby byla zvířata poražena na jatkách, přestože nejsou k dispozici příslušné informace o potravinovém řetězci. V takovém případě musí být všechny příslušné informace o potravinovém řetězci dodány před propuštěním jatečně upraveného těla k lidské spotřebě. Do konečného rozhodnutí musí být taková jatečně upravená těla a droby skladovány odděleně od jiného masa.

3. Bez ohledu na odstavec 2, pokud příslušné informace o potravinovém řetězci nejsou k dispozici do 24 hodin od dopravení zvířete na jatky, prohlásí se veškeré maso ze zvířete za nevhodné k lidské spotřebě. Pokud zvíře dosud nebylo poraženo, utratí se odděleně od ostatních zvířat.

4. Pokud z doprovodných záznamů, dokladů nebo jiných informací vyplývá, že:

   a) zvířata pocházejí z hospodářství nebo oblasti, v nichž platí zákaz přemísťování zvířat nebo jiný zákaz z hygienických nebo veterinárních důvodů;

   b) nebyla dodržena pravidla pro používání veterinárních léčivých přípravků;

▼B

nebo

c) existují jiné okolnosti, které mohou nepříznivě ovlivnit lidské zdraví nebo zdraví zvířat, nesmějí být zvířata přijata k porážce jinak, než v souladu s postupy stanovenými v právních předpisech Společenství pro vyloučení rizik pro lidské zdraví a zdraví zvířat.

Pokud jsou již zvířata na jatkách, musí být usmrcena odděleně a musí být prohlášena za nevhodná k lidské spotřebě, přičemž musí být podle potřeby přijata předběžná opatření k ochraně zdraví zvířat a veřejného zdraví. Kdykoli to uzná úřední veterinární lékař za vhodné, provedou se v hospodářství, ze kterého zvířata pocházejí, úřední kontroly.

5. Příslušný orgán přijme vhodná opatření, pokud zjistí, že doprovodné záznamy, doklady nebo jiné informace neodpovídají skutečné situaci v hospodářství, ze kterého zvířata pocházejí, nebo skutečnému stavu zvířat nebo měly záměrně uvést úředního veterinárního lékaře v omyl. Příslušný orgán přijme opatření proti provozovateli potravinářského podniku odpovědnému za hospodářství, ze kterého zvířata pocházejí, nebo proti jiné zúčastněné osobě. Toto opatření může spočívat zejména v mimořádných kontrolách. Provozovatel potravinářského podniku zodpovědný za dotyčné hospodářství nebo jiná zúčastněná osoba ponesou náklady na tyto mimořádné kontroly.

KAPITOLA III: ROZHODNUTÍ TÝKAJÍCÍ SE ŽIVÝCH ZVÍŘAT

1. Úřední veterinární lékař ověřuje, zda jsou splněny povinnosti provozovatele potravinářského podniku podle nařízení (ES) č. 853/2004, aby byla zvířata přijímaná k porážce řádně označena. Úřední veterinární lékař zajistí, aby zvířata, jejichž identita není řádně zjistitelná, byla usmrcena odděleně a prohlášena za nevhodná k lidské spotřebě. Kdykoli to uzná úřední veterinární lékař za vhodné, provedou se v hospodářství, ze kterého zvířata pocházejí, úřední kontroly.

2. Pokud existují přednostní důvody pro dodržení požadavků na dobré životní podmínky zvířat, mohou být koně poraženi na jatkách i v případě, kdy nebyly dodány předepsané informace o jejich identitě. Tyto informace však musí být dodány před tím, než bude možné prohlásit jatečně upravené tělo za vhodné k lidské spotřebě. Tyto požadavky se vztahují také na nucenou porážku koní mimo jatky.

3. Úřední veterinární lékař ověřuje, zda jsou splněny povinnosti provozovatele potravinářského podniku podle nařízení (ES) č. 853/2004, aby zvířata, jejichž kůže, kožka nebo rouno jsou v takovém stavu, že existuje nepřijatelné riziko kontaminace masa během porážky, nebyla poražena k lidské spotřebě bez předchozích očištění.

4. Zvířata, jejichž choroba nebo patologický stav mohou být při manipulaci s masem nebo při jeho konzumaci přeneseny na zvířata nebo člověka, a obecně zvířata vykazující klinické příznaky systémové choroby nebo vyhublosti nesmějí být porážena k lidské spotřebě. Taková zvířata musí být usmrcena odděleně tak, aby nedošlo ke kontaminaci jiných zvířat nebo jatečně upravených těl, a musí být prohlášena za nevhodná k lidské spotřebě.

5. Porážka zvířat, u nichž je podezření na chorobu nebo na stav, který může nepříznivě ovlivnit lidské zdraví nebo zdraví zvířat, musí být odložena. Taková zvířata musí projít důkladnou prohlídkou před porážkou s cílem stanovit diagnózu. Vedle toho může úřední veterinární lékař rozhodnout, že má být proveden odběr vzorků a laboratorní vyšetření za účelem doplnění prohlídky po porážce. Pokud je to nezbytné, zvířata se porazí odděleně na konci normální porážky, přičemž musí být přijata veškerá nezbytná opatření k tomu, aby nedošlo ke kontaminaci jiného masa.

▼B

6. Se zvířaty, která by mohla obsahovat rezidua veterinárních léčivých přípravků překračující hladiny stanovené v souladu s právními předpisy Společenství nebo by mohla obsahovat rezidua zakázaných látek, musí být zacházeno v souladu se směrnicí 96/23/ES.

7. Úřední veterinární lékař má stanovit podmínky, za kterých má být zacházeno za jeho přímého dohledu se zvířaty v rámci zvláštního programu eradikace chorob nebo programu boje proti chorobám, jakými jsou brucelóza nebo tuberkulóza, nebo proti původcům zoonóz, např. salmonele. Příslušný orgán stanoví podmínky, za nichž smí být taková zvířata poražena. Cílem těchto podmínek musí být omezení kontaminace jiných zvířat nebo masa jiných zvířat na minimum.

8. Obecně platí, že zvířata, která jsou dopravena k porážce na jatky, musí být na nich také poražena. Ve výjimečných případech, např. pokud došlo na zařízení jatek k vážné poruše, může úřední veterinární lékař povolit přímý přesun na jiné jatky.

KAPITOLA IV: ROZHODNUTÍ TÝKAJÍCÍ SE DOBRÝCH ŽIVOTNÍCH PODMÍNEK ZVÍŘAT

1. Pokud nejsou v okamžiku porážky nebo usmrcení dodržována ustanovení týkající se ochrany zvířat, úřední veterinární lékař ověří, zda provozovatel potravinářského podniku neprodleně přijímá nezbytná nápravná opatření a zamezuje tomu, aby se stav opakoval.

2. Úřední veterinární lékař postupně a přiměřeně přistupuje k donucovacím opatřením, od vydávání pokynů až po zpomalení nebo i zastavení výroby, podle povahy a závažnosti problému.

3. Úřední veterinární lékař případně informuje ostatní příslušné orgány o problémech týkajících se dobrých životních podmínek zvířat.

4. Pokud úřední veterinární lékař zjistí, že nejsou dodržována pravidla týkající se ochrany zvířat při přepravě, přijme nezbytná opatření v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství.

5. Pokud:

   a) úřední pomocný veterinární pracovník provádí kontroly dobrých životních podmínek zvířat podle oddílů III nebo IV

      a

   b) při nich se zjistí, že pravidla pro ochranu zvířat nejsou dodržována,

   neprodleně to oznámí úřednímu veterinárnímu lékaři a podle potřeby v naléhavých případech až do příchodu úředního veterinárního lékaře přijme nezbytná opatření podle odstavců 1 až 4.

KAPITOLA V: ROZHODNUTÍ TÝKAJÍCÍ SE MASA

1. Maso se prohlásí za nevhodné k lidské spotřebě, pokud:

   a) pochází ze zvířat, u kterých nebyla provedena prohlídka před porážkou, s výjimkou ulovené volně žijící zvěře;

   b) pochází ze zvířat, jejichž droby nebyly podrobeny prohlídce po porážce, pokud není v tomto nařízení nebo v nařízení (ES) č. 853/2004 stanoveno jinak;

▼B

c) pochází z uhynulých před porážkou, mrtvě narozených nebo nenarozených zvířat nebo ze zvířat, která byla poražena do 7 dnů po narození;

d) se jedná o vyříznuté maso z místa vykrvení (krvavý ořez);

▼M10

e) pochází ze zvířat postižených nákazami zvířat, pro něž jsou stanoveny veterinární předpisy v právních předpisech Unie a které jsou uvedeny na seznamu v příloze I směrnice Rady 2002/99/ES ([1]), s výjimkou případu, kdy je maso získáno v souladu se zvláštními požadavky stanovenými v uvedených právních předpisech, pokud není v oddílu IV stanoveno jinak;

▼B

f) pochází ze zvířat postižených generalizovanou nákazou, např. celkovou septikémií, pyémií, toxémií nebo virémií;

g) nesplňuje mikrobiologická kritéria stanovená podle právních předpisů Společenství pro rozhodování, zda smějí být potraviny uváděny na trh;

h) vykazuje napadení parazity, pokud není v oddílu IV stanoveno jinak;

i) obsahuje rezidua nebo kontaminující látky překračující limity stanovené právními předpisy Společenství. Při překročení příslušného limitu by měly být popřípadě provedeny doplňující analýzy;

j) aniž jsou dotčeny zvláštní právní předpisy Společenství, pochází ze zvířat nebo z jatečně upravených těl obsahujících rezidua zakázaných látek nebo ze zvířat, která byla ošetřena zakázanými látkami;

k) se jedná o játra a ledviny zvířat starších dvou let, která pocházejí z regionů, v nichž byla při provádění plánů schválených podle článku 5 směrnice 96/23/ES zjištěna celková přítomnost těžkých kovů v životním prostředí;

l) bylo nezákonně ošetřeno dekontaminačními prostředky;

m) bylo nezákonně ošetřeno ionizujícím zářením nebo UV zářením;

n) obsahuje cizorodá tělesa (kromě loveckého materiálu u volně žijící zvěře);

o) je u něj překročen nejvyšší povolený obsah radioaktivních látek stanovený v rámci právních předpisů Společenství;

p) se jedná o maso s patofyziologickými změnami, anomáliemi v konzistenci, o nedostatečně vykrvené maso (kromě volně žijící zvěře) nebo o maso s anomáliemi organoleptických vlastností, zejména o maso s výrazným pohlavním pachem;

q) pochází z vyhublých (kachektických) zvířat;

r) obsahuje specifikovaný rizikový materiál, pokud to není přípustné podle právních předpisů Společenství;

s) je špinavé, znečištěné fekáliemi nebo jinak kontaminované;

t) se jedná o krev, která může představovat riziko pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat v důsledku nákazového statusu zvířete, od kterého pochází, nebo v důsledku kontaminace při procesu porážky;

u) podle názoru úředního veterinárního lékaře založeného na prozkoumání všech příslušných informací může představovat riziko pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat nebo je z jiného důvodu nevhodné k lidské spotřebě.

▼M10

2. Úřední veterinární lékař může stanovit požadavky, pokud jde o použití masa ze zvířat:

a) která byla nuceně poražena mimo jatky; nebo

b) pokud pochází z hejn, kde bude uplatněno ošetření masa v souladu s přílohou II částí E nařízení (ES) č. 2160/2003 před uvedením masa na trh.

([1]) Úř. věst. L 18, 23.1.2003, s. 11.

▼B

ODDÍL III: ODPOVĚDNOSTI A ČETNOST KONTROL

KAPITOLA I: ÚŘEDNÍ POMOCNÍ VETERINÁRNÍ PRACOVNÍCI

Úřední pomocní veterinární pracovníci mohou pomáhat úřednímu veterinárnímu lékaři při všech úkolech, přičemž musí být dodržena následující omezení a zvláštní předpisy stanovené v oddílu IV:

1. při provádění úkolů v rámci auditů mohou úřední pomocní veterinární pracovníci pouze shromažďovat informace týkající se správné hygienické praxe a postupů založených na zásadách HACCP;

2. při prohlídce před porážkou a kontrole týkající se dobrých životních podmínek zvířat mohou úřední pomocní veterinární pracovníci pouze provádět prvotní kontrolu zvířat a pomáhat při čistě praktických úkolech

   a

3. při provádění prohlídek po porážce musí úřední veterinární lékař pravidelně kontrolovat práci úředních pomocných veterinárních pracovníků a v případě zvířat, která byla nuceně poražena mimo jatky, musí provádět prohlídky osobně.

KAPITOLA II: ČETNOST KONTROL

1. Příslušný orgán zajistí, aby alespoň jeden úřední veterinární lékař byl přítomen:

   a) na jatkách při prohlídce před porážkou a po porážce

      a

   b) v zařízeních zpracovávajících zvěřinu při prohlídce po porážce.

2. U určitých jatek a zařízení na zpracování zvěřiny určených na základě analýzy rizika a v souladu s případnými kritérii stanovenými v souladu s čl. 18 bodem 3 může příslušný orgán tento přístup upravit. V takových případech:

   a) úřední veterinární lékař nemusí být přítomen v době prohlídky před porážkou na jatkách, pokud:

      i) úřední veterinární lékař nebo schválený veterinární lékař provedli prohlídku před porážkou v hospodářství, ze kterého zvířata pocházejí, zkontrolovali informace o potravinovém řetězci a sdělili výsledky kontroly úřednímu pomocnému veterinárnímu pracovníkovi na jatkách,

      ii) úřední pomocný veterinární pracovník na jatkách se ujistil, že informace o potravinovém řetězci nepoukazují na možné problémy s bezpečností potravin a celkový zdravotní stav zvířete a životní podmínky zvířete jsou uspokojující,

         a

      iii) úřední veterinární lékař se pravidelně přesvědčuje, že úřední pomocný veterinární pracovník vykonává tyto kontroly řádně;

   b) úřední veterinární lékař nemusí být přítomen během prohlídky po porážce stále, pokud:

      i) úřední pomocný veterinární pracovník provádí prohlídky po porážce a odkládá maso vykazující odchylky a veškeré ostatní maso od téhož zvířete,

      ii) úřední veterinární lékař následně prohlíží veškeré takové maso

         a

      iii) úřední pomocný veterinární pracovník zaznamenává svůj postup a nálezy způsobem, který umožňuje, aby se úřední veterinární lékař přesvědčil, že jsou dodržovány normy.

▼B

V případě drůbeže a zajícovců může však úřední pomocný veterinární pracovník odložit maso vykazující odchylky a úřední veterinární lékař nemusí, s výhradou oddílu IV, prohlížet systematicky veškeré takové maso.

3. Tento pružný přístup podle odstavce 2 nelze použít:

a) u zvířat, která byla nuceně poražena;

b) u zvířat, u nichž je podezření na chorobu nebo na patologický stav, který by mohl nepříznivě ovlivnit lidské zdraví;

c) u skotu ze stád, která nebyla prohlášena za úředně prostá tuberkulózy;

d) u skotu, ovcí a koz ze stád, která nebyla prohlášena za úředně prostá brucelózy;

▼M10

e) v případě ohniska nákaz zvířat, pro něž jsou stanoveny veterinární předpisy v právních předpisech Unie. To se týká zvířat vnímavých k určité dotčené nákaze, která pocházejí z určitého regionu podle článku 2 směrnice Rady 64/432/EHS ([1]);

f) pokud jsou nezbytné přísnější kontroly s ohledem na nově se objevující nákazy nebo určité nákazy uvedené na seznamu OIE.

▼B

4. U bouráren/porcoven musí příslušný orgán zajistit, aby při zpracovávání masa byli úřední veterinární lékař nebo úřední pomocný veterinární pracovník přítomni tak často, jak je nezbytné pro dosažení cílů tohoto nařízení.

KAPITOLA III: ÚČAST PERSONÁLU JATEK

A. ZVLÁŠTNÍ ÚKOLY TÝKAJÍCÍ SE VÝROBY MASA Z DRŮBEŽE A ZAJÍCOVCŮ

Členské státy mohou povolit, aby personál jatek převzal činnosti úředních pomocných veterinárních pracovníků při kontrole výroby drůbežího a králičího masa za následujících podmínek:

▼M6

a) Pokud se v zařízení alespoň dvanáct měsíců postupuje podle správné hygienické praxe podle čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení a používá se postup založený na zásadách HACCP, může příslušný orgán povolit, aby personál zařízení prováděl úkoly úředních pomocných veterinárních pracovníků. Povolení smí být uděleno pouze, pokud je personál zařízení ke spokojenosti příslušného orgánu proškolen stejným způsobem jako úřední pomocní veterinární pracovníci pro úkoly úředních pomocných veterinárních pracovníků nebo pro specifické úkoly, které smějí tito pracovníci provádět. Za tento personál musí odpovídat úřední veterinární lékař, řídit jej a dohlížet na něj. Za těchto okolností se úřední veterinární lékař účastní vyšetření před porážkou a po porážce, dohlíží na tyto činnosti a provádí pravidelné kontroly činnosti s cílem zajistit, aby práce vykonávaná personálem na jatkách splňovala zvláštní kritéria stanovená příslušným orgánem, a zaznamenává výsledky těchto kontrol. Pokud má práce personálu vliv na hygienickou úroveň zařízení a pokud tento personál neplní úkoly řádně nebo je plní způsobem, který je příslušným orgánem považován za neuspokojivý, musí být tento personál nahrazen úředními pomocnými veterinárními pracovníky.

([1]) Úř. věst. 121, 29.7.1964, s. 1977.

▼B

b) Příslušný orgán členského státu rozhodne obecně a případ od případu, zda povolí zavedení výše popsaného systému. Pokud se členský stát v zásadě rozhodne pro tento systém, informuje o svém rozhodnutí a souvisejících podmínkách Komisi. Pro provozovatele potravinářských podniků v členském státě, který tento systém zavedl, není jeho používání povinné. Příslušný orgán nesmí nutit provozovatele potravinářských podniků k zavedení popsaného systému. Pokud příslušný orgán není přesvědčen o tom, že provozovatel potravinářského podniku splňuje požadavky, systém se v tomto zařízení nezavede. Aby to mohl příslušný orgán posoudit, provede analýzu výrobních a inspekčních záznamů, druhu prováděných činností v zařízení, dosavadního dodržování právních předpisů, odborných znalostí, profesionálního přístupu personálu jatek a jeho smyslu pro odpovědnost za bezpečnost potravin a dalších příslušných informací.

B. ZVLÁŠTNÍ ÚKOLY PŘI ODBĚRU VZORKŮ A PROVÁDĚNÍ TESTŮ

Personál jatek, který byl pod dohledem úředního veterinárního lékaře proškolen pro zvláštní úkoly, může na odpovědnost a za dohledu úředního veterinárního lékaře provádět určité odběry vzorků a testy u všech druhů zvířat.

KAPITOLA IV: KVALIFIKAČNÍ PŘEDPOKLADY

A. ÚŘEDNÍ VETERINÁRNÍ LÉKAŘI

1. Příslušný orgán smí jmenovat úředními veterinárními lékaři pouze veterinární lékaře, kteří složili zkoušku splňující požadavky odstavce 2.

2. Zkoušky organizuje příslušný orgán. Zkouška má v závislosti na profilu a kvalifikaci veterinárního lékaře potvrdit, že veterinární lékař má nezbytný rozsah znalostí v následujících oblastech:

a) vnitrostátní právní předpisy a právní předpisy Společenství o veterinárních aspektech veřejného zdraví, bezpečnosti potravin, zdraví zvířat, dobrých životních podmínek zvířat a léčivých přípravků;

b) zásady společné zemědělské politiky, opatření na podporu trhu, vývozních dotací a odhalování podvodů (včetně globálního kontextu: WTO, SPS, Codex Alimentarius, OIE);

c) základy zpracování potravin a potravinářské technologie;

d) zásady, koncepty a metody správné výrobní praxe a managementu jakosti;

e) management jakosti před sklizní/sběrem (správná zemědělská praxe);

f) podpora a uplatňování hygieny potravin, bezpečnost potravin (správná hygienická praxe);

g) zásady, koncepty a metody analýzy rizika;

h) zásady, koncepty a metody HACCP, použití HACCP v celém potravinovém řetězci výroby potravin;

i) prevence a omezování rizika souvisejícího s potravinami pro lidské zdraví;

j) dynamika infekcí a otrav v populaci;

k) diagnostická epidemiologie;

l) systémy monitorování a dozoru;

▼B

m) audity systémů řízení bezpečnosti potravin a jejich posuzování z hlediska právních předpisů;

n) zásady a diagnostické aplikace moderních testovacích metod;

o) informační a komunikační technologie spojené s veterinárními opatřeními v souvislosti s veřejným zdravím;

p) zpracování údajů a aplikace biostatistiky;

q) vyšetřování ohnisek nákazy u chorob člověka pocházejících z potravin;

r) příslušné aspekty přenosných spongiformních encefalopatií (TSE);

s) dodržování dobrých životních podmínek zvířat na úrovni výroby, přepravy a porážky;

t) otázky životního prostředí spojené s výrobou potravin (včetně nakládání s odpady);

u) zásada prevence a zájmy spotřebitelů

a

v) zásady školení personálu pracujícího ve výrobním řetězci.

Uchazeči mohou získat požadované znalosti v rámci základního veterinárního vzdělání nebo při školení nebo odborné praxi po získání veterinárního vzdělání. Příslušný orgán může organizovat různé testy podle profilu kandidátů. Příslušný orgán však může upustit od zkoušky, pokud je přesvědčen, že uchazeč nabyl požadovaných vědomostí v rámci ukončeného vysokoškolského studia nebo při navazujícím ukončeném postgraduálním vzdělávání.

3. Veterinární lékař musí být schopen spolupracovat s odborníky různých oborů.

4. Vedle toho musí každý úřední veterinární lékař před zahájením samostatné činnosti projít praktickým výcvikem po zkušební dobu trvající nejméně 200 hodin. Během této doby musí pracovat pod dohledem stávajícího úředního veterinárního lékaře na jatkách, v bourárnách/porcovnách, na inspekčních stanovištích pro čerstvé maso a v hospodářstvích. Školení se musí zejména týkat provádění auditu systémů řízení bezpečnosti potravin.

5. Úřední veterinární lékař musí pravidelným dalším vzděláváním a studiem odborné literatury aktualizovat své znalosti a držet krok s vývojem. Úřední veterinární lékař se musí pokud možno účastnit každoročního dalšího vzdělávání.

6. Veterinární lékaři, kteří již byli jmenováni úředními veterinárními lékaři, musí mít dostatečné znalosti v oblastech uvedených v bodě 2. Je-li to nezbytné, musí nabýt těchto znalostí v rámci dalšího vzdělávání. Příslušný orgán přijme v tomto směru vhodná opatření.

7. Aniž jsou dotčeny body 1 až 6, mohou členské státy stanovit zvláštní pravidla pro úřední veterinární lékaře, kteří pracují na částečný úvazek a jsou odpovědni za prohlídky v malých podnicích.

▼B

B. ÚŘEDNÍ POMOCNÍ VETERINÁRNÍ PRACOVNÍCI

1. Příslušný orgán smí jmenovat úředními pomocnými veterinárními pracovníky pouze osoby, které absolvovaly školení a složily zkoušku v souladu s následujícími požadavky.

2. Zkoušky organizuje příslušný orgán. Uchazeči smějí být připuštěni ke zkouškám, pokud prokáží, že absolvovali:

   a) alespoň 500 hodin teoretické přípravy a alespoň 400 hodin praktické přípravy v oblastech vymezených v bodě 5

      a

   b) takové doplňující školení, které je požadováno pro to, aby byli úřední pomocní veterinární pracovníci schopni vykonávat své povinnosti odborně.

3. Praktická příprava uvedená v odst. 2 písm. a) probíhá na jatkách a v bourárnách/porcovnách pod dohledem úředního veterinárního lékaře a v hospodářstvích a jiných příslušných zařízeních.

4. Školení a zkoušky se musí týkat hlavně červeného masa nebo drůbežího masa. Osoby, které absolvovaly školení pro jednu z těchto dvou kategorií a složily zkoušku, mohou za účelem složení zkoušky pro druhou kategorii absolvovat pouze zkrácené školení. Školení a zkouška by měly zahrnovat případně také volně žijící zvěř, farmovou zvěř a zajícovce.

5. Školení úředních pomocných veterinárních pracovníků musí zahrnovat následující oblasti, jejichž znalosti musí být potvrzeny zkouškami:

   a) pokud jde o hospodářství:

      i) teoretická část:

         — obeznámenost s organizací zemědělství, s výrobními metodami, mezinárodním obchodem atd.,

         — správná praxe v chovatelství hospodářských zvířat,

         — základní znalosti chorob, zejména virových, bakteriálních a parazitických zoonóz apod.,

         — monitorování chorob, používání léčivých přípravků a očkovacích látek, zjišťování reziduí,

         — hygienické a zdravotní kontroly,

         — dobré životní podmínky zvířat na farmách a při přepravě,

         — požadavky na ochranu životního prostředí – na budovy, farmy a všeobecné požadavky,

         — příslušné právní a správní předpisy,

         — zájmy spotřebitelů a kontrola jakosti;

      ii) praktická část:

         — prohlídky hospodářství různých typů s různými chovatelskými metodami,

         — prohlídky výrobních zařízení,

         — sledování nakládky a vykládky zvířat,

▼B

— ukázky v laboratoři,

— veterinární kontroly,

— dokumentace;

b) pokud jde o jatky a bourárny/porcovny:

i) teoretická část:

— obeznámenost s organizací masného průmyslu, výrobními metodami, mezinárodním obchodem a technologií porážky a bourání/porcování,

— základní znalosti hygieny a správné hygienické praxe, zejména hygieny provozu, porážky, bourání/porcování a skladování a hygieny práce,

— postupy založené na zásadách HACCP a jejich audit,

— dobré životní podmínky zvířat při vykládce po přepravě a na jatkách,

— základní znalosti anatomie a fyziologie poražených zvířat,

— základní znalosti patologie poražených zvířat,

— základní znalosti patologické anatomie poražených zvířat,

— užitečné znalosti týkající se přenosných spongiformních encefalopatií (TSE) a jiných důležitých zoonóz a původců zoonóz,

— znalosti metod a postupů porážky, prohlídky, přípravy, prvního balení, dalšího balení a přepravy čerstvého masa,

— základní znalosti mikrobiologie,

— prohlídka před porážkou,

— vyšetřování na trichinelózu,

— prohlídka po porážce,

— administrativní úkoly,

— znalost příslušných právních a správních předpisů,

— metody odběru vzorků,

— otázky podvodného jednání;

ii) praktická část:

— identifikace zvířat,

— kontrola stáří zvířat,

— prohlídka a posouzení poražených zvířat,

— prohlídka po porážce na jatkách,

— vyšetřování na trichinelózu,

— určení zvířecích druhů prostřednictvím prohlídky typických částí zvířete,

— identifikace částí poražených zvířat vykazujících změny a podání výkladu,

— hygienická kontrola, včetně auditu správné hygienické praxe a postupů založených na zásadách HACCP,

▼B

— zaznamenávání výsledků prohlídky před porážkou,

— odběr vzorků,

— sledovatelnost masa,

— dokumentace.

6. Úřední pomocní veterinární pracovníci musí pravidelným dalším vzděláváním a studiem odborné literatury aktualizovat své znalosti a držet krok s vývojem. Úřední pomocný veterinární pracovník se musí pokud možno účastnit každoročního dalšího vzdělávání.

7. Osoby, které již byly jmenovány úředními pomocnými veterinárními pracovníky, musí mít dostatečné znalosti v oblastech uvedených v bodě 5. Je-li to nezbytné, musí nabýt těchto znalostí v rámci dalšího vzdělávání. Příslušný orgán přijme v tomto směru vhodná opatření.

8. Pokud však úřední pomocní veterinární pracovníci provádějí pouze odběry vzorků a analýzy v souvislosti s vyšetřením na trichinelózu, musí příslušný orgán pouze zajistit, aby absolvovali školení odpovídající těmto úkolům.

ODDÍL IV: ZVLÁŠTNÍ PŘEDPISY

KAPITOLA I: DOMÁCÍ SKOT

A. SKOT MLADŠÍ ŠESTI TÝDNŮ

U jatečně upravených těl a drobů skotu mladšího šesti týdnů musí být prohlídka po porážce provedena následujícím postupem:

1. vizuální prohlídka hlavy a hrtanu; nařezání a vyšetření místních uzlin zahltanových (*Lnn. retropharyngiales*); prohlídka tlamy a hltanu; prohmatání jazyka; ►**M4** ——————— ◄

2. vizuální prohlídka plic, průdušnice a jícnu; prohmatání plic; nařezání a vyšetření mízní uzliny plicního kořene a mízní uzliny kraniální průdušky a středohrudí (*Lnn. bifucationes, eparteriales et mediastinales*). Průdušnice a obě průdušky se rozříznou podélným řezem a plíce řezem vedoucím na rozhraní střední a dolní třetiny kolmo na hlavní osu; tyto řezy nejsou nezbytné, pokud jsou plíce vyloučeny z použití k lidské spotřebě;

3. vizuální prohlídka osrdečníku a srdce, které je nutno rozříznout podélným řezem, otevřít tak obě komory a protnout srdeční přepážku;

4. vizuální prohlídka bránice;

5. vizuální prohlídka jater a mízních uzlin jaterních a slinivky břišní (*Lnn. portales*); prohmatání a popřípadě nařezání jater a jejich mízních uzlin;

6. vizuální prohlídka gastrointestinálního traktu, okruží, mízních uzlin žaludečních a mezenterických (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales et caudales*); prohmatání a popřípadě nařezání mízních uzlin žaludečních a mezenterických;

7. vizuální prohlídka a popřípadě prohmatání sleziny;

8. vizuální prohlídka ledvin a popřípadě nařezání ledvin a renálních mízních uzlin (*Lnn. renales*);

▼B

9. vizuální prohlídka pohrudnice a pobřišnice;

10. vizuální prohlídka a prohmatání krajiny pupeční a kloubů. V případě pochybností je nutno vést řez krajinou pupeční a nařízнout i klouby; musí být vyšetřena kloubní tekutina.

B. SKOT STARŠÍ ŠESTI TÝDNŮ

U jatečně upravených těl a drobů skotu staršího šesti týdnů musí být prohlídka po porážce provedena následujícím postupem:

1. vizuální prohlídka hlavy a hrtanu; nařezání a vyšetření mízních uzlin podčelistních, zahltanových a příušních (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares et parotidei*); vyšetření žvýkacích svalů povrchových (dvěma řezy rovnoběžnými s dolní čelistí) a žvýkacích svalů hlubokých plochým řezem. Jazyk musí být uvolněn tak, aby mohla být podrobně prozkoumána tlama a hltan, a musí být vizuálně prozkoumán a prohmatán; ►M4 ——————— ◄

2. vizuální prohlídka průdušnice a jícnu; vizuální prohlídka a prohmatání plic; nařezání a vyšetření mízní uzliny plicního kořene a mízní uzliny kraniální průdušky a středohrudí (*Lnn. bifucationes, eparteriales et mediastinales*). Průdušnice a obě průdušky se rozříznou podélným řezem a plíce řezem vedoucím na rozhraní střední a dolní třetiny kolmo na hlavní osu; tyto řezy nejsou nezbytné, pokud jsou plíce vyloučeny z použití k lidské spotřebě;

3. vizuální prohlídka osrdečníku a srdce, které je nutno rozříznout podélným řezem, otevřít tak obě komory a protnout srdeční přepážku;

4. vizuální prohlídka bránice;

5. vizuální prohlídka a prohmatání jater a mízních uzlin jaterních a slinivky břišní (*Lnn. portales*); nařezání žaludeční strany jater a pod ocasatým lalokem s cílem prozkoumat žlučovody;

6. vizuální prohlídka gastrointestinálního traktu, okruží, mízních uzlin žaludečních a mezenterických (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales et caudales*); prohmatání a popřípadě nařezání mízních uzlin žaludečních a mezenterických;

7. vizuální prohlídka a popřípadě prohmatání sleziny;

8. vizuální prohlídka ledvin a popřípadě nařezání ledvin a renálních mízních uzlin (*Lnn. renales*);

9. vizuální prohlídka pohrudnice a pobřišnice;

10. vizuální prohlídka pohlavních orgánů (kromě penisu, pokud byl již odstraněn);

11. vizuální prohlídka a popřípadě prohmatání a nařezání vemene a vemenní mízní uzliny (*Lnn. supramammarii*). U krav se každá polovina vemene rozdělí dlouhým a hlubokým řezem otevírajícím oba mlékojemy (*sinus lactiferes*) a nařezáním se otevřou vemenní mízní uzliny, s výjimkou případu, kdy je vemeno vyloučeno z použití k lidské spotřebě.

▼B

KAPITOLA II: DOMÁCÍ OVCE A KOZY

U jatečně upravených těl a drobů ovcí a koz musí být prohlídka po porážce provedena následujícím postupem:

1. vizuální prohlídka hlavy po stažení a v případě pochybností vyšetření hrtanu, tlamy, jazyka a mízních uzlin zahltanových a příušních. Aniž jsou dotčeny veterinární předpisy, nejsou tato vyšetření nezbytná, pokud je příslušný orgán schopen zaručit, že hlava, včetně jazyka a mozku, bude vyloučena z použití k lidské spotřebě;

2. vizuální prohlídka plic, průdušnice a jícnu; prohmatání plic a mízních uzlin plicního kořene a mízních uzlin kraniální průdušky a středohrudí (*Lnn. bifucationes, eparteriales et mediastinales*); v případě pochybností musí být tyto orgány a mízní uzliny nařezány a vyšetřeny;

3. vizuální prohlídka osrdečníku a srdce; v případě pochybností je nutno srdce rozříznout a vyšetřit;

4. vizuální prohlídka bránice;

5. vizuální prohlídka jater a mízních uzlin jaterních a slinivky břišní (*Lnn. portales*); prohmatání jater a jejich mízních uzlin; nařezání žaludeční strany jater s cílem prozkoumat žlučovody;

6. vizuální prohlídka gastrointestinálního traktu, okruží, mízních uzlin žaludečních a mezenterických (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales et caudales*);

7. vizuální prohlídka a popřípadě prohmatání sleziny;

8. vizuální prohlídka ledvin; popřípadě nařezání ledvin a renálních mízních uzlin (*Lnn. renales*);

9. vizuální prohlídka pohrudnice a pobřišnice;

10. vizuální prohlídka pohlavních orgánů (kromě penisu, pokud byl již odstraněn);

11. vizuální prohlídka vemene a vemenních mízních uzlin;

12. vizuální prohlídka a prohmatání krajiny pupeční a kloubů mladých zvířat. V případě pochybností je nutno vést řez krajinou pupeční a naříznout i klouby; musí být vyšetřena kloubní tekutina.

KAPITOLA III: DOMÁCÍ LICHOKOPYTNÍCI

U jatečně upravených těl a drobů lichokopytníků musí být prohlídka po porážce provedena následujícím postupem:

1. vizuální prohlídka hlavy a hrtanu po uvolnění jazyka; prohmatání a popřípadě nařezání mízních uzlin podčelistních, zahltanových a příušních (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares et parotidei*). Jazyk musí být uvolněn tak, aby mohla být podrobně prozkoumána tlama a hltan, a musí být vizuálně vyšetřen a prohmatán; ►M4 ——————— ◄

2. vizuální prohlídka plic, průdušnice a jícnu; prohmatání plic; prohmatání a popřípadě nařezání mízní uzliny plicního kořene a mízní uzliny kraniální průdušky a středohrudí (*Lnn. bifucationes, eparteriales et mediastinales*). Průdušnice a obě průdušky se rozříznou podélným řezem a plíce řezem vedoucím na rozhraní střední a dolní třetiny kolmo na hlavní osu; tyto řezy však nejsou nezbytné, pokud jsou plíce vyloučeny z použití k lidské spotřebě;

▼B

3. vizuální prohlídka osrdečníku a srdce, které je nutno rozříznout podélným řezem, otevřít tak obě komory a protnout srdeční přepážku;

4. vizuální prohlídka bránice;

5. vizuální prohlídka, prohmatání a popřípadě nařezání jater a mízních uzlin jaterních a slinivky břišní (*Lnn. portales*);

6. vizuální prohlídka gastrointestinálního traktu, okruží, mízních uzlin žaludečních a mezenterických (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales et caudales*); v případě potřeby nařezání mízních uzlin žaludečních a mezenterických;

7. vizuální prohlídka a popřípadě prohmatání sleziny;

8. vizuální prohlídka a prohmatání ledvin; popřípadě nařezání ledvin a renálních mízních uzlin (*Lnn. renales*);

9. vizuální prohlídka pohrudnice a pobřišnice;

10. vizuální prohlídka pohlavních orgánů chovných hřebců (kromě penisu, pokud byl již odstraněn) a klisen;

11. vizuální prohlídka vemene a vemenních mízních uzlin (*Lnn. supramammarii*) a v případě potřeby nařezání vemenních mízních uzlin;

12. vizuální prohlídka a prohmatání krajiny pupeční a kloubů mladých zvířat. V případě pochybností je nutno vést řez krajinou pupeční a nařízнout i klouby; musí být vyšetřena kloubní tekutina;

13. u všech šedých a bílých koní musí být provedena prohlídka na melanózu a melanomy vyšetřením svalů a mízních uzlin (*Lnn. subrhomboidei*) plece pod lopatkovou chrupavkou po uvolnění úponu plece. Ledviny musí být uvolněny a vyšetřeny po nařezání napříč celou ledvinou.

KAPITOLA IV: DOMÁCÍ PRASATA

A. Prohlídky před porážkou

1. Příslušný orgán může rozhodnout, aby prasata určená k porážce byla předkládána k prohlídce před porážkou v hospodářství, z něhož pocházejí. V takovém případě může být porážka šarže prasat z hospodářství povolena, pouze pokud:

   a) jsou opatřena osvědčením o zdravotní nezávadnosti podle kapitoly X části A

      a

   b) jsou splněny požadavky odstavců 2 až 5.

2. Prohlídka po porážce v hospodářství, ze kterého pocházejí, se musí skládat:

   a) z kontroly záznamů nebo dokladů v hospodářství, včetně kontroly informací o potravinovém řetězci;

   b) z vyšetření prasat, zda

      i) netrpí chorobou, která může být při manipulaci s masem nebo při jeho konzumaci přenesena na zvířata nebo člověka, nebo nejsou ve stavu, který tomu odpovídá, nebo zda se nechovají – jednotlivě nebo jako celek – způsobem, který svědčí o možnosti propuknutí takové choroby,

      ii) nevykazují poruchu celkového chování nebo známky choroby, jež mohou maso učinit nevhodným k lidské spotřebě,

▼B

nebo

iii) neexistují důkazy nebo důvody k podezření, že mohou obsahovat chemická rezidua v množství vyšším, než jsou limity stanovené právními předpisy Společenství, nebo rezidua zakázaných látek.

3. Úřední veterinární lékař nebo schválený veterinární lékař musí provést prohlídku před porážkou v hospodářství. Prasata musí být zaslána přímo k porážce a nesmí být smíšena s jinými prasaty.

4. Při prohlídce před porážkou na jatkách se provede pouze:

a) kontrola identity zvířat

a

b) screening s cílem ujistit se, že byly dodrženy předpisy týkající se dobrých životních podmínek zvířat a že neexistují žádné známky stavu, který by mohl nepříznivě ovlivnit lidské zdraví nebo zdraví zvířat. Tento screening může provádět úřední pomocný veterinární pracovník.

5. Pokud prasata nejsou poražena do tří dnů od vydání osvědčení o zdravotní nezávadnosti podle bodu 1 písm. a):

a) musí být znovu vyšetřena a musí být vydáno nové osvědčení o zdravotní nezávadnosti, pokud prasata dosud neopustila hospodářství, ze kterého pocházejí, aby byla dopravena na jatky;

b) pokud jsou prasata již na cestě na jatky nebo jsou již na jatkách může být porážka povolena pokud byl ověřen důvod zdržení, a to za předpokladu, že bude u prasat provedena další veterinární prohlídka před porážkou.

B. Prohlídka po porážce

1. U jatečně upravených těl a drobů prasat, která nespadají pod bod 2, musí být prohlídka po porážce provedena následujícím postupem:

a) vizuální prohlídka hlavy a hrtanu; nařezání a vyšetření podčelistních mízních uzlin (*Lnn. mandibulares*); vizuální prohlídka tlamy, hltanu a jazyka;

b) vizuální prohlídka plic, průdušnice a jícnu; prohmatání plic a mízní uzliny plicního kořene a mízní uzliny kraniální průdušky a středohrudí (*Lnn. bifucationes, eparteriales et mediastinales*). Průdušnice a obě průdušky se rozříznou podélným řezem a plíce řezem vedoucím na rozhraní střední a dolní třetiny kolmo na hlavní osu; tyto řezy nejsou nezbytné, pokud jsou plíce vyloučeny z použití k lidské spotřebě;

c) vizuální prohlídka osrdečníku a srdce, které je nutno rozříznout podélným řezem, otevřít tak obě komory a protnout srdeční přepážku;

d) vizuální prohlídka bránice;

e) vizuální prohlídka jater a mízních uzlin jaterních a slinivky břišní (*Lnn portales*); prohmatání jater a jejich mízních uzlin;

f) vizuální prohlídka gastrointestinálního traktu, okruží, mízních uzlin žaludečních a mezenterických (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales et caudales*); prohmatání a popřípadě nařezání mízních uzlin žaludečních a mezenterických;

▼B

g) vizuální prohlídka a popřípadě prohmatání sleziny;

h) vizuální prohlídka ledvin; popřípadě nařezání ledvin a renálních mízních uzlin (*Lnn. renales*);

i) vizuální prohlídka pohrudnice a pobřišnice;

j) vizuální prohlídka pohlavních orgánů (kromě penisu, pokud byl již odstraněn);

k) vizuální prohlídka vemene a vemenních mízních uzlin (*Lnn. supramammarii*); nařezání vemenních mízních uzlin u prasnic;

l) vizuální prohlídka a prohmatání krajiny pupeční a kloubů mladých zvířat; v případě pochybností je nutno vést řez krajinou pupeční a naříznout i klouby.

2. Příslušný orgán může na základě epidemiologických nebo jiných údajů z hospodářství rozhodnout o tom, že u prasat na výkrm chovaných po odstavení v kontrolovaných podmínkách integrovaných výrobních systémů musí v některých nebo ve všech případech podle odstavce 1 proběhnout pouze vizuální prohlídka.

KAPITOLA V: DRŮBEŽ

A. Prohlídky před porážkou

1. Příslušný orgán může rozhodnout, aby drůbež určená k porážce byla předkládána k prohlídce před porážkou v hospodářství, z něhož pochází. V takovém případě může být porážka hejna drůbeže z hospodářství povolena, pouze pokud:

a) je drůbež opatřena osvědčením o zdravotní nezávadnosti podle kapitoly X části A

a

b) jsou splněny požadavky bodů 2 až 5.

2. Prohlídka před porážkou v hospodářství se musí skládat z:

a) kontroly záznamů nebo dokladů v hospodářství, včetně kontroly informací o potravinovém řetězci;

b) prohlídky hejna s cílem stanovit, zda

i) drůbež netrpí chorobou, která může být při manipulaci s masem nebo při jeho konzumaci přenesena na zvířata nebo člověka, nebo nejsou ve stavu, který tomu odpovídá, nebo zda se nechovají způsobem, který svědčí o možnosti propuknutí takové choroby,

ii) drůbež nevykazuje poruchu celkového chování nebo známky choroby, jež mohou maso učinit nevhodným k lidské spotřebě,

nebo

iii) neexistují důkazy o tom, že drůbež může obsahovat chemická rezidua v množství vyšším, než jsou limity stanovené právními předpisy Společenství, nebo rezidua zakázaných látek.

3. Úřední veterinární lékař nebo schválený veterinární lékař musí provést prohlídku před porážkou v hospodářství.

▼B

4. Při prohlídce před porážkou na jatkách se provede pouze:

a) kontrola identity zvířat

a

b) screening s cílem ujistit se, že byly dodrženy předpisy týkající se dobrých životních podmínek zvířat a že neexistují žádné známky stavu, který by mohl nepříznivě ovlivnit lidské zdraví nebo zdraví zvířat. Tento screening může provádět úřední pomocný veterinární pracovník.

5. Pokud drůbež není poražena do tří dnů od vydání osvědčení o zdravotní nezávadnosti podle bodu 1 písm. a):

a) musí být znovu vyšetřena a musí být vydáno nové osvědčení o zdravotní nezávadnosti, pokud hejno dosud neopustilo hospodářství, ze kterého pochází, aby bylo dopraveno na jatky,

b) může být porážka povolena, pokud je hejno již na cestě na jatky nebo je již na jatkách a pokud byl ověřen důvod zdržení, a to za předpokladu, že hejno bude opět vyšetřeno.

6. Pokud není prohlídka před porážkou provedena v hospodářství, musí úřední veterinární lékař provést prohlídku hejna na jatkách.

7. Pokud drůbež vykazuje klinické příznaky choroby, nesmí být poražena k lidské spotřebě. Usmrcení této drůbeže však může být na porážkové lince provedeno až po ukončení normální porážky, pokud jsou přijata opatření vylučující riziko rozšíření patogenních organismů a ihned po usmrcení je zařízení vyčištěno a dezinfikováno.

8. U drůbeže chované pro výrobu jater „foie gras“ a u drůbeže určené k pozdějšímu vykuchání poražené v hospodářství, ze kterého pochází, musí být v souladu s body 2 a 3 provedena prohlídka před porážkou. K nevykuchaným jatečně upraveným tělům při dodání na jatky nebo do bourárny/porcovny musí být přiloženo osvědčení podle části C.

B. Prohlídka po porážce

1. U veškeré drůbeže musí být provedena prohlídka po porážce v souladu s oddíly I a III. Kromě toho musí úřední veterinární lékař osobně provést následující kontroly:

a) denní prohlídku vnitřností a tělních dutin reprezentativního vzorku drůbeže;

b) u náhodně vybraného vzorku z každé šarže drůbeže téhož původu podrobnou prohlídku částí drůbeže nebo celých těl drůbeže, jejíž maso bylo po prohlídce po porážce prohlášeno za nevhodné k lidské spotřebě;

a

c) jakékoli další nezbytné prohlídky, existuje-li důvod k podezření, že by maso z dotyčné drůbeže mohlo být nevhodné k lidské spotřebě.

2. V případě drůbeže chované pro výrobu jater „foie gras“ a drůbeže určené k pozdějšímu vykuchání získané z hospodářství, ze kterého pochází, musí být součástí prohlídky po porážce kontrola osvědčení přiloženého k jatečně upraveným tělům. Pokud se taková jatečně upravená těla přepravují z hospodářství přímo do bourárny/porcovny, provede se prohlídka po porážce v bourárně/porcovně.

▼B

C. VZOR OSVĚDČENÍ O ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOSTI

OSVĚDČENÍ O ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOSTI

pro drůbež určenou k výrobě jater foie gras a pro drůbež určenou k pozdějšímu vykuchání poraženou v hospodářství

Příslušný útvar: .....

Č.: .....

1. Identifikace nevykuchaných jatečně upravených těl

Druh: .....

Číslo: .....

2. Původ nevykuchaných jatečně upravených těl

Adresa hospodářství: .....

3. Místo určení nevykuchaných jatečně upravených těl

Nevykuchaná jatečně upravená těla budou přepravena do této bourárny/porcovny: .....

.....

4. Prohlášení

Já, níže podepsaný, prohlašuji, že:

— výše uvedená jatečně upravená těla pocházejí z drůbeže, u níž bylo před porážkou provedeno vyšetření ve výše uvedeném hospodářství (dne) …… v ……. (hodin), a byla shledána zdravou,

— záznamy a doklady týkající se této drůbeže splňují právní požadavky a nebrání porážce drůbeže.

Vystaveno v ..... dne.....

(místo) (datum)

razítko

.....

(podpis úředního veterinárního lékaře nebo schváleného veterinárního lékaře)

▼B

KAPITOLA VI: FARMOVÍ ZAJÍCOVCI

Předpisy pro drůbež platí také pro farmové zajícovce.

KAPITOLA VII: FARMOVÁ ZVĚŘ

A. **Prohlídky před porážkou**

1. Prohlídka před porážkou může být provedena v hospodářství, ze kterého zvíře pochází, pokud jsou splněny požadavky přílohy III oddílu III nařízení (ES) č. 853/2004. V takovém případě musí provést prohlídku před porážkou úřední veterinární lékař nebo schválený veterinární lékař.

2. Součástí prohlídky před porážkou v hospodářství musí být kontrola záznamů nebo dokladů vedených v hospodářství, včetně informací o potravinovém řetězci.

3. Pokud je prohlídka před porážkou provedena nejdříve tři dny před dopravením zvířete na jatky a zvířata jsou dopravena na jatky živá, postačuje, aby byly při prohlídce před porážkou na jatkách provedeny tyto kontroly:

a) kontrola identity zvířat

a

b) screening s cílem ujistit se, že byly dodrženy předpisy týkající se dobrých životních podmínek zvířat a že neexistují žádné známky stavu, který by mohl nepříznivě ovlivnit lidské zdraví nebo zdraví zvířat.

▼M9

4. K živým zvířatům, u kterých byla provedena prohlídka v hospodářství, musí být přiloženo osvědčení podle vzoru v kapitole X části A. Ke zvířatům, jejichž prohlídka a porážka byly provedeny v hospodářství, musí být přiloženo osvědčení podle vzoru v kapitole X části B. Ke zvířatům, jejichž prohlídka a porážka byly provedeny v hospodářství v souladu s přílohou III oddílem III bodem 3a nařízení (ES) č. 853/2004, musí být přiloženo osvědčení podle vzoru v kapitole X části C.

5. Povolí-li příslušný orgán, aby potvrzení o správném provedení porážky a vykrvení vydával provozovatel potravinářského podniku, provádí úřední nebo schválený veterinární lékař pravidelné kontroly práce osob provádějících porážku a vykrvení zvířat.

▼B

B. **Prohlídka po porážce**

1. Součástí prohlídky musí být prohmatání a podle potřeby nařezání těch částí zvířete, u nichž došlo ke změně nebo jež jsou podezřelé z jiného důvodu.

2. Postupy prohlídky po porážce popsané pro skot a ovce, domácí prasata a drůbež se použijí u odpovídajících druhů farmové zvěře.

3. Pokud byla zvířata poražena v hospodářství, musí úřední veterinární lékař na jatkách zkontrolovat osvědčení, které je k nim přiloženo.

KAPITOLA VIII: VOLNĚ ŽIJÍCÍ ZVĚŘ

A. **Prohlídka po porážce**

1. Prohlídka volně žijící zvěře musí být provedena co nejdříve po dopravení do zařízení zpracovávajícího zvěřinu.

2. Úřední veterinární lékař musí zohlednit prohlášení nebo informace, které v souladu s nařízením (ES) č. 853/2004 dodala proškolená osoba, která se účastnila lovu zvířete.

3. Při prohlídce po porážce provede úřední veterinární lékař:

▼B

a) vizuální vyšetření jatečně upraveného těla, jeho tělních dutin a popřípadě orgánů s cílem

i) zjistit odchylky, které nejsou zapříčiněny lovem. Při tom lze diagnózu založit na informacích, které proškolená osoba poskytla o chování zvířete před usmrcením,

ii) ověřit, že smrt nenastala z jiných příčin než usmrcením při lovu.

Pokud nelze posouzení provést na základě samotného vizuálního vyšetření, musí být provedeno rozsáhlejší vyšetření v laboratoři;

b) vyšetření organoleptických odchylek;

c) případné prohmatání orgánů;

d) existují-li vážné důvody k podezření z přítomnosti reziduí a kontaminujících látek, které nepocházejí z lovu, analýza odebraných vzorků na rezidua nebo kontaminující látky včetně látek znečišťujících životní prostředí. Pokud se na základě těchto podezření provádí rozsáhlejší prohlídka, musí veterinární lékař pozastavit posuzování veškeré zvěře usmrcené při dotyčném lovu nebo těch částí, u nichž je podezření na tytéž odchylky, a to až do uzavření této prohlídky;

e) vyšetření znaků, které jsou známkou toho, že maso je zdravotně závadné, včetně

i) neobvyklého chování nebo poškození celkového stavu živého zvířete, na základě sdělení myslivce (lovce),

ii) všeobecného výskytu nádorů nebo abscesů, které napadají různé vnitřní orgány nebo svaly,

iii) zánětu kloubů a varlat, patologických změn na játrech nebo slezině, zánětu střev a pupeční krajiny,

iv) přítomnosti cizorodých těles nepocházejících z lovu a vyskytujících se v tělních dutinách, žaludku, střevech nebo v moči, při změnách barvy pohrudnice a pobřišnice (pokud jsou k dispozici odpovídající vnitřnosti),

v) přítomnosti parazitů,

vi) tvorby velkého množství plynu v zažívacím traktu se změnou barvy vnitřních orgánů (pokud jsou k dispozici odpovídající vnitřnosti),

vii) výrazných odchylek v barvě, konzistenci a pachu svalových tkání a orgánů,

viii) starých otevřených zlomenin,

ix) vyhublosti nebo celkového nebo místního edému,

x) čerstvých pohrudničních nebo peritoneálních srůstů

a

xi) dalších zřejmých důležitých změn, jako je rozklad.

4. Požaduje-li to úřední veterinární lékař, musí být podélně rozdělena středem páteř a hlava.

▼B

5. U malé volně žijící zvěře, která nebyla vykolena ihned po usmrcení, provede úřední veterinární lékař prohlídku po porážce u reprezentativního vzorku zvířat z téhož zdroje. Pokud se při prohlídce zjistí choroba přenosná na člověka nebo některý ze znaků uvedených v odst. 3 písm. e), musí úřední veterinární lékař provést více kontrol u celé šarže s cílem stanovit, zda vyvržená těla musí být prohlášena za nevhodná k lidské spotřebě, nebo zda musí být každé jatečně upravené tělo jednotlivě prohlédnuto.

6. V případě pochybností může úřední veterinární lékař provést další nařezání a další prohlídku příslušných částí zvířat, nezbytnou pro dosažení konečné diagnózy.

B. **Rozhodnutí na základě kontrol**

Vedle případů uvedených v oddílu II kapitole V musí být maso vykazující při prohlídce po porážce některý ze znaků uvedených v části A bodě 3 písm. e) prohlášeno za nevhodné k lidské spotřebě.

KAPITOLA IX: ZVLÁŠTNÍ NEBEZPEČÍ

A. **Přenosné spongiformní encefalopatie**

Při úředních kontrolách prováděných v souvislosti s přenosnými spongiformními encefalopatiemi (TSE) musí být zohledněny požadavky nařízení (ES) č. 999/2001 a jiných příslušných právních předpisů Společenství.

B. **Cysticerkóza**

1. Postupy prohlídky po porážce popsané v kapitolách I a IV jsou minimálními požadavky na vyšetření na cysticerkózu u skotu staršího 6 týdnů a u prasat. Vedle nich mohou být použita zvláštní sérologická vyšetření. V případě skotu staršího 6 týdnů není nařezání žvýkacích svalů při prohlídce po porážce povinné, pokud jsou prováděna zvláštní sérologická vyšetření. Totéž platí pro skot starší 6 týdnů, který byl odchován v hospodářství, které je prohlášeno za úředně prosté cysticerkózy.

2. Maso napadené cysticerky musí být prohlášeno za nevhodné k lidské spotřebě. Pokud však zvířata nejsou celkově napadená cysticerky, mohou být nenapadené části prohlášeny za vhodné k lidské spotřebě po ošetření chladem.

C. **Trichinelóza**

1. Jatečně upravená těla prasat (domácích, farmových a volně žijících), lichokopytníků a jiných druhů vnímavých na trichinelózu musí být vyšetřena na trichinelózu v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství, pokud uvedené právní předpisy nestanoví jinak.

2. Maso ze zvířat napadených trichinelami musí být prohlášeno za nevhodné k lidské spotřebě.

D. **Vozhřivka**

1. Lichokopytníci musí být podle potřeby vyšetřeni na vozhřivku. Vyšetření na vozhřivku u lichokopytníků obsahuje podrobnou prohlídkou sliznice průdušnice, hrtanu, nosních dutin, čelních dutin a jejich větvení poté, co se rozřízne hlava ve střední části a odstraní nosní přepážka.

2. Maso koní, u nichž byla diagnostikována vozhřivka, musí být prohlášeno za nevhodné k lidské spotřebě.

▼B

E. **Tuberkulóza**

1. Pokud zvířata reagují pozitivně nebo neprůkazně na tuberkulin, nebo existují-li jiné důvody k podezření na infekci, musí být poražena odděleně od jiných zvířat, přičemž musí být přijata opatření k tomu, aby se vyhnulo riziku kontaminace jiných jatečně upravených těl, porážkové linky a personálu přítomného na jatkách.

2. Veškeré maso ze zvířat, u nichž byly při prohlídce po porážce nalezeny na více orgánech nebo místech jatečně upraveného těla tuberkulózní změny, musí být prohlášeno za nevhodné k lidské spotřebě. Pokud však byly tuberkulózní změny nalezeny v mízních uzlinách pouze jednoho orgánu nebo části jatečně upraveného těla, prohlásí se za nevhodný k lidské spotřebě pouze postižený orgán nebo část jatečně upraveného těla a příslušné mízní uzliny.

F. **Brucelóza**

1. Pokud zvířata reagují pozitivně nebo neprůkazně na test na brucelózu, nebo existují-li jiné důvody k podezření na infekci, musí být poražena odděleně od jiných zvířat, přičemž musí být přijata opatření k tomu, aby se vyhnulo riziku kontaminace jiných jatečně upravených těl, porážkové linky a personálu přítomného na jatkách.

2. Maso zvířat, ve kterém byly při pohlídce po porážce zjištěny léze odpovídající akutní nákaze brucelózou, musí být prohlášeno za nevhodné k lidské spotřebě. U zvířat reagujících pozitivně nebo neprůkazně na test na brucelózu musí být vemeno, pohlavní ústrojí a krev prohlášeny za nevhodné k lidské spotřebě i přesto, že takové léze nejsou zjištěny.

▼B

KAPITOLA X: VZOR OSVĚDČENÍ O ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOSTI

A. VZOR OSVĚDČENÍ O ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOSTI PRO ŽIVÁ ZVÍŘATA

OSVĚDČENÍ O ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOSTI

pro živá zvířata přepravovaná z hospodářství na jatky

Příslušný útvar: .....

Č.: .....

1. Identifikace zvířat

Druh: .....

Počet zvířat: .....

Identifikační značky: .....

2. Původ zvířat

Adresa hospodářství, ze kterého pocházejí: .....

Identifikace stáje (*): .....

3. Místo určení zvířat

Zvířata budou přepravena na tyto jatky: .....

tímto dopravním prostředkem: .....

4. Jiné příslušné informace

.....

5. Prohlášení

Já, níže podepsaný, prohlašuji, že:

— výše uvedená zvířata byla před porážkou vyšetřena ve výše uvedeném hospodářství dne …… v …… (hodin) a byla shledána zdravými,

— záznamy a doklady týkající se těchto zvířat splňují právní požadavky a nebrání porážce zvířat.

Vystaveno v ..... dne .....
(místo) (datum)

razítko

.....
(podpis úředního veterinárního lékaře nebo schváleného veterinárního lékaře)

(*) nepovinné

▼B

B. VZOR OSVĚDČENÍ O ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOSTI PRO ZVÍŘATA PORAŽENÁ V HOSPODÁŘSTVÍ

OSVĚDČENÍ O ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOSTI

pro zvířata poražená v hospodářství

Příslušný útvar: .....

Č.: .....

1. Identifikace zvířat

Druh: .....

Počet zvířat: .....

Identifikační značky: .....

2. Původ zvířat

Adresa hospodářství, ze kterého pocházejí: .....

Identifikace stáje (*).....

3. Místo určení zvířat

Zvířata budou přepravena na tyto jatky: .....

tímto dopravním prostředkem: .....

4. Jiné příslušné informace .....

.....

5. Prohlášení

Já, níže podepsaný, prohlašuji, že:

— výše uvedená zvířata byla před porážkou vyšetřena ve výše uvedeném hospodářství dne ..... v ..... (hodin) a byla shledána zdravými,

— byla poražena v hospodářství dne ..... v ..... (hodin) a porážka a vykrvení byly provedeny správně,

— záznamy a doklady týkající se těchto zvířat splňují právní požadavky a nebrání porážce zvířat.

Vystaveno v ..... dne .....
(místo) (datum)

razítko

.....
(podpis úředního veterinárního lékaře nebo schváleného veterinárního lékaře)

(*) nepovinné

▼M9

C. VZOR OSVĚDČENÍ O ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOSTI PRO FARMOVÁ ZVÍŘATA PORAŽENÁ V HOSPODÁŘSTVÍ v souladu s přílohou III oddílem III bodem 3a nařízení (ES) č. 853/2004.

OSVĚDČENÍ O ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOSTI

pro farmová zvířata poražená v hospodářství v souladu s přílohou III oddílem III bodem 3a nařízení (ES) č. 853/2004

Příslušný útvar: .....

Č.: .....

1. Identifikace zvířat

Druh: .....

Počet zvířat: .....

Identifikační značka: .....

2. Původ zvířat

Adresa hospodářství, ze kterého pocházejí: .....

Identifikace stáje (*): .....

3. Místo určení zvířat

Zvířata budou přepravena na tyto jatky: .....

.....

tímto dopravním prostředkem: .....

4. Jiné příslušné informace

.....

5. Prohlášení

Já, níže podepsaný/podepsaná, prohlašuji, že:

— výše uvedená zvířata byla před porážkou vyšetřena ve výše uvedeném hospodářství v ..... (hodin) dne ..... (datum) a byla shledána zdravými,

— záznamy a doklady týkající se těchto zvířat splňují právní požadavky a nebrání porážce zvířat.

Vystaveno v: ..... ,
(místo)

dne: .....
(datum)

razítko

.....
(podpis úředního veterinárního lékaře nebo schváleného veterinárního lékaře)

(*) nepovinné

▼B

PŘÍLOHA II

ŽIVÍ MLŽI

KAPITOLA I: OBLAST PŮSOBNOSTI

Tato příloha se vztahuje na živé mlže a obdobně na živé ostnokožce, živé pláštěnce a živé mořské plže.

KAPITOLA II: ÚŘEDNÍ KONTROLY ŽIVÝCH MLŽŮ Z KLASIFIKOVANÝCH PRODUKČNÍCH OBLASTÍ

A. KLASIFIKACE PRODUKČNÍCH A SÁDKOVACÍCH OBLASTÍ

1. Příslušný orgán musí stanovit polohu a hranice produkčních a sádkovacích oblastí, které klasifikuje. Může tak popřípadě učinit ve spolupráci s provozovatelem potravinářského podniku.

2. Příslušný orgán musí klasifikovat produkční oblasti, v nichž povoluje sběr živých mlžů, do tří kategorií podle úrovně fekálního znečištění. Může tak popřípadě učinit ve spolupráci s provozovatelem potravinářského podniku.

3. Příslušný orgán může klasifikovat jako oblasti třídy A ty oblasti, ve kterých mohou být živí mlži sbíráni k přímé lidské spotřebě. Živí mlži sbíraní v těchto oblastech musí splňovat hygienické normy pro živé mlže stanovené v příloze III oddílu VII kapitole V nařízení (ES) č. 853/2004.

▼M6

4. Příslušný orgán může klasifikovat jako oblasti třídy B ty oblasti, ve kterých mohou být živí mlži sbíráni, avšak mohou být uvedeni na trh k lidské spotřebě až po umístění ve středisku pro čištění nebo po sádkování, aby splňovali hygienické normy uvedené v bodě 3. Živí mlži z těchto oblastí nesmějí překročit u 90 % vzorků hodnotu 4 600*E. coli* na 100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami. U zbývajících 10 % vzorků nesmí živí mlži z překročit hodnotu 46 000*E. coli* na 100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami.

Referenční metodou pro tento rozbor je test MPN v pěti zkumavkách a ve třech ředěních uvedený v normě ISO 16649-3. Alternativní metody mohou být použity, jsou-li v souladu s kritérii EN/ISO 16140 validovány pro tuto referenční metodu.

▼M2

5. Příslušný orgán může klasifikovat jako oblasti třídy C ty oblasti, ve kterých mohou být živí mlži sbíráni, avšak mohou být uvedeni na trh až po dlouhodobém sádkování, aby splňovali hygienické normy uvedené v bodu 3. Živí mlži z těchto oblastí nesmějí překročit hodnotu 46 000*E. coli* na 100 g svaloviny a tekutiny mezi lasturami. Referenční metodou pro tento rozbor je test MPN v pěti zkumavkách a ve třech ředěních uvedený v normě ISO 16649-3. Alternativní metody mohou být použity, jsou-li v souladu s kritérii EN/ISO 16140 validovány pro tuto referenční metodu.

▼B

6. Pokud příslušný orgán v zásadě rozhodne klasifikovat produkční nebo sádkovací oblast, musí:

▼B

a) vytvořit seznam zdrojů znečištění lidského nebo živočišného původu, které mohou být zdrojem kontaminace produkční oblasti,

b) prozkoumat množství organických znečišťujících látek, které jsou vypouštěny v různých obdobích roku v závislosti na sezónních variacích jak lidské, tak zvířecí populace v povodí, na srážkách, čištění odpadních vod atd.,

c) stanovit charakteristiky cirkulace znečišťujících látek s ohledem na směry proudů, hloubkové poměry a přílivový cyklus v produkční oblasti

a

d) zavést program odběru vzorků živých mlžů v produkční oblasti založený na zkoumání existujících údajů, včetně počtu vzorků, zeměpisného rozložení odběrových míst a četnosti odběrů, jež musí zajišťovat co největší reprezentativnost výsledků analýz pro dotyčnou oblast.

B. MONITOROVÁNÍ KLASIFIKOVANÝCH SÁDKOVACÍCH A PRODUKČNÍCH OBLASTÍ

1. Klasifikované sádkovací a produkční oblasti musí být pravidelně monitorovány s cílem ověřit:

a) zamezení omylů, týkajících se původu, získání a místa určení živých mlžů,

b) mikrobiologickou jakost živých mlžů ve vztahu k produkční a sádkovací oblasti,

c) výskyt toxinogenního planktonu ve vodách produkčních a sádkovacích oblastí a biotoxinů v živých mlžích

a

d) přítomnost chemických kontaminujících látek v živých mlžích.

2. Pro provedení bodu 1 písm. b), c) a d) musí být vypracovány plány odběru vzorků, podle nichž musí být takové kontroly prováděny pravidelně, nebo případ od případu, pokud se sběr provádí nepravidelně. Zeměpisné rozložení odběrových míst a četnost odběru vzorků musí zajišťovat, že výsledky analýzy jsou co nejreprezentativnější pro dotyčnou oblast.

3. V plánech odběru vzorků pro kontrolu mikrobiologické jakosti živých mlžů musí být přihlédnuto zejména k:

a) pravděpodobnému kolísání fekálního znečištění

a

b) parametrům uvedeným v části A bodě 6.

4. V plánech odběru vzorků pro kontrolu výskytu toxinogenního planktonu ve vodách sádkovacích oblastí a biotoxinů v živých mlžích musí být přihlédnuto k možnému kolísání výskytu planktonu obsahujícího mořské biotoxiny. Odběr vzorků musí zahrnovat:

a) pravidelný odběr vzorků ke zjišťování změn ve složení planktonu obsahujícího toxiny a jeho zeměpisného rozložení. Po výsledcích vedoucích k podezření na akumulaci toxinů ve svalovině mlžů musí následovat intenzivní odběr vzorků;

b) opakující se testy na toxicitu využívající ty mlže ze zasažené oblasti, kteří jsou nejcitlivější na kontaminaci.

▼B

5. Odebírání vzorků pro analýzu na toxiny v mlžích se v období, ve kterém je povolen sběr, v zásadě provádí týdně. Tato četnost může být ve zvláštních oblastech nebo pro zvláštní druhy mlžů snížena, pokud z posouzení rizika výskytu toxinů nebo fytoplanktonu vyplývá velmi nízké riziko případů otrav. Musí být zvýšena, pokud z takového posouzení vyplývá, že týdenní odběr by mohl být nedostatečný. Posouzení rizika se pravidelně přezkoumává s cílem posoudit riziko toxinů vyskytujících se v živých mlžích v těchto oblastech.

6. Pokud je známa rychlost akumulace toxinů pro skupinu druhů v téže oblasti, může být druh s nejvyšší rychlostí použit jako indikátorový druh. Tím bude možné využít všechny druhy ve skupině, pokud hladiny toxinů v indikátorovém druhu nepřekračují předepsané limity. Pokud hladiny toxinů v indikátorovém druhu překračují předepsané limity, smí být sběr jiných druhů povolen pouze tehdy, pokud po dalších analýzách nepřekračují hladiny toxinů v jiných druzích předepsané limity.

7. Vzorky pro monitorování planktonu musí být reprezentativní pro vodní sloupec a musí poskytovat informace o výskytu toxických druhů a populačních trendech. Pokud jsou zjištěny změny v toxických populacích, které mohou vést k akumulaci toxinů, musí být četnost odběru vzorků mlžů zvýšena nebo musí být oblasti předběžně uzavřeny, dokud nebudou známy výsledky analýzy toxinů.

8. Plány odběru vzorků pro stanovení výskytu chemických kontaminujících látek musí umožnit zjištění překročení limitů stanovených v nařízení Komise (ES) č. 466/2001 ([1]).

C. ROZHODNUTÍ PO MONITOROVÁNÍ

1. Pokud z výsledků získaných z odběru vzorků vyplývá, že byly překročeny hygienické normy nebo že je lidské zdraví ohroženo jiným způsobem, musí příslušný orgán uzavřít dotyčnou produkční oblast a zabránit sběru živých mlžů. Příslušný orgán však může změnit klasifikaci produkční oblasti na oblast třídy B nebo C, pokud splňuje příslušná kritéria stanovená v části A a nepředstavuje jiné riziko pro lidské zdraví.

2. Příslušný orgán může uzavřenou produkční oblast znovu otevřít pouze tehdy, pokud hygienické podmínky pro mlže opět splňují právní předpisy Společenství. Pokud příslušný orgán uzavře produkční oblast z důvodu výskytu planktonu nebo příliš vysoké hladiny toxinů v mlžích, může ji opět otevřít až poté, co výsledky dvou po sobě jdoucích odběrů provedených v odstupu 48 hodin nepřekračují předepsaný limit. Příslušný orgán může při přijímání tohoto rozhodnutí přihlédnout k vývoji fytoplanktonu. Pokud existují spolehlivé údaje o dynamice toxicity v dané oblasti a pokud jsou k dispozici čerstvé údaje o klesajících trendech toxicity, může příslušný orgán rozhodnout o opětovném otevření oblasti na základě výsledků z jediného odběru vzorků, které nepřekračují předepsané limity.

D. DALŠÍ POŽADAVKY NA MONITOROVÁNÍ

1. Příslušný orgán musí monitorovat klasifikované produkční oblasti, v nichž zakázal sběr mlžů nebo jej podrobil zvláštním podmínkám, aby zajistil, že zdraví škodlivé produkty nejsou uváděny na trh.

([1]) Úř. věst. L 77, 16.3.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 655/2004 (Úř. věst. L 104, 8.4.2004, s. 48).

▼B

2. Vedle monitorování sádkovacích a produkčních oblastí uvedených v části B bodě 1 musí být zaveden kontrolní systém, který na základě laboratorních testů ověřuje, zda provozovatelé potravinářských podniků dodržují požadavky na konečné výrobky ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce. Tímto kontrolním systémem se zejména ověřuje, že hladiny mořských biotoxinů a kontaminujících látek nepřekračují bezpečnostní limity a že mikrobiologická jakost mlžů nepředstavuje riziko pro lidské zdraví.

E. VEDENÍ ZÁZNAMŮ A VÝMĚNA INFORMACÍ

Příslušný orgán musí:

a) vypracovat a aktualizovat seznam schválených produkčních a sádkovacích oblastí, v nichž mohou být sbíráni živí mlži v souladu s požadavky této přílohy, s podrobnými údaji o jejich poloze a hranicích a o jejich klasifikaci do tříd. Tento seznam musí být předán zúčastněným stranám, kterých se tato příloha týká, např. producentům a provozovatelům středisek pro expedici a pro čištění;

b) neprodleně informovat zúčastněné strany, kterých se tato příloha týká, např. producenty a provozovatele středisek pro expedici a pro čištění, o změnách polohy, hranic nebo klasifikace produkční oblasti nebo o jejím uzavření, ať dočasném nebo trvalém;

a

c) pohotově jednat, pokud z kontrol předepsaných v této příloze vyplývá, že produkční oblast musí být uzavřena, nově klasifikována nebo že může být opět otevřena.

F. VLASTNÍ KONTROLY PROVÁDĚNÉ PROVOZOVATELI POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ

Při rozhodování o klasifikaci, otevření nebo uzavření produkčních oblastí může příslušný orgán přihlédnout k výsledkům kontrol, které provedli provozovatelé potravinářských podniků nebo organizace, které je zastupují. V takovém případě musí příslušný orgán určit laboratoř, ve které se mají provádět analýzy, a odběr vzorků a analýzy musí být popřípadě prováděny v souladu s protokolem, na němž se příslušný orgán a provozovatelé potravinářských podniků nebo dotyčné organizace dohodli.

▼M8

KAPITOLA III: ÚŘEDNÍ KONTROLY HŘEBENATKOVITÝCH (*PECTINIDAE*) A ŽIVÝCH MOŘSKÝCH PLŽŮ, KTEŘÍ NEZÍSKÁVAJÍ POTRAVU FILTRACÍ VODY, SBÍRANÝCH MIMO KLASIFIKOVANÉ PRODUKČNÍ OBLASTI

Úřední kontroly hřebenatkovitých a živých mořských plžů, kteří nezískávají potravu filtrací vody, sbíraných mimo klasifikované produkční oblasti se provádějí při dražbách ryb, v expedičních střediscích a ve zpracovatelských zařízeních.

Cílem těchto kontrol je ověřit soulad s hygienickými normami pro živé mlže stanovenými v příloze III oddílu VII kapitole V nařízení (ES) č. 853/2004 a dodržování jiných požadavků přílohy III oddílu VII kapitoly IX uvedeného nařízení.

▼B

PŘÍLOHA III

PRODUKTY RYBOLOVU

KAPITOLA I: ÚŘEDNÍ KONTROLY PRODUKCE A UVÁDĚNÍ NA TRH

1. Úřední kontroly produkce a uvádění produktů rybolovu na trh musí zahrnovat zejména:

   a) pravidelnou kontrolu hygienických podmínek vykládky a prvního prodeje;

   b) pravidelné inspekce plavidel a zařízení na pevnině, včetně dražeb ryb a velkoobchodů, přičemž se zejména kontroluje:

      i) zda jsou popřípadě stále splněny podmínky pro schválení,

      ii) zda se s produkty rybolovu správně zachází,

      iii) zda jsou dodržovány hygienické požadavky a požadavky na teplotu

      a

      iv) zda je dodržována čistota zařízení, včetně plavidel a jejich vybavení a zařízení, a hygienická pravidla pro personál;

   c) kontrolu skladovacích a přepravních podmínek.

2. S výhradou bodu 3 však pro úřední kontroly plavidel platí následující:

   a) mohou být prováděny během pobytu plavidel v přístavu v členském státě,

   b) týkají se všech plavidel vykládajících produkty rybolovu v přístavech Společenství bez ohledu na jejich vlajku

   a

   c) pokud provádí úřední kontroly příslušný orgán členského státu, pod jehož vlajkou plavidla plují, mohou být kontroly podle potřeby prováděny když je plavidlo na moři nebo v přístavu v jiném členské státě nebo ve třetí zemi.

3. a) V případě inspekce výrobního nebo mrazírenského plavidla plujícího pod vlajkou členského státu, jejímž účelem je schválení plavidla, musí příslušný orgán členského státu, pod jehož vlajkou plavidlo pluje, postupovat při inspekci tak, aby splňoval požadavky článku 3, a zejména lhůty uvedené v čl. 3 odst. 2. Podle potřeby může příslušný orgán provádět inspekci když je plavidlo na moři nebo v přístavu v jiném členské státě nebo ve třetí zemi.

   b) Pokud příslušný orgán členského státu, pod jehož vlajkou plavidlo pluje, udělil plavidlu dočasné schválení v souladu s článkem 3, může tento příslušný orgán pověřit příslušný orgán:

      i) jiného členského státu

      nebo

      ii) třetí země uvedené v seznamu třetích zemí z nichž je povolen dovoz produktů rybolovu, vypracovaném v souladu s článkem 11, aby provedl následnou inspekci za účelem udělení časově neomezeného schválení nebo prodloužení dočasného schválení podle čl. 3 odst. 1 písm. b) nebo přezkoumání schválení podle čl. 3 odst. 4. Podle potřeby může příslušný orgán provádět inspekci když je plavidlo na moři nebo v přístavu v jiném členské státě nebo ve třetí zemi.

▼B

4. Pokud příslušný orgán členského státu pověří příslušný orgán jiného členského státu nebo třetí země k provádění inspekcí podle bodu 3 svým jménem, musí se dotyčné příslušné orgány dohodnout na podmínkách takových inspekcí. Těmito podmínkami musí být zejména zajištěno, aby příslušný orgán členského státu, pod jehož vlajkou plavidlo pluje, dostával zprávy o výsledcích inspekcí a o podezření na nedodržení požadavků neprodleně, a mohl tak přijímat nezbytná opatření.

KAPITOLA II: ÚŘEDNÍ KONTROLY PRODUKTŮ RYBOLOVU

Úřední kontroly produktů rybolovu musí zahrnovat alespoň následující prvky.

A. ORGANOLEPTICKÁ VYŠETŘENÍ

Ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce musí být provedeny náhodné organoleptické kontroly. Jedním z cílů těchto kontrol je ověřit, zda jsou plněna kritéria čerstvosti stanovená v souladu s právními předpisy Společenství. Zejména musí být ověřeno, zda produkty rybolovu ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce alespoň překračují základní úroveň kritérií čerstvosti stanovenou v souladu s právními předpisy Společenství.

B. UKAZATELE ČERSTVOSTI

Pokud existují na základě organoleptických vyšetření pochybnosti o čerstvosti produktů rybolovu, mohou být odebrány vzorky a podrobeny laboratorním testům k určení celkového obsahu těkavých dusíkatých bází (TVBN) a trimethylaminového dusíku (TMAN).

Příslušný orgán použije kritéria stanovená podle právních předpisů Společenství.

Pokud existuje na základě organoleptického vyšetření podezření na výskyt jiného stavu, který by mohl mít vliv na lidské zdraví, odeberou se pro účely ověření příslušné vzorky.

C. HISTAMIN

Pro účely kontroly dodržení přípustných množství histaminu stanovených v právních předpisech Společenství se provedou náhodné testy.

D. REZIDUA A KONTAMINUJÍCÍ LÁTKY

Pro účely kontroly hladin reziduí a kontaminujících látek v souladu s právními předpisy Společenství se zavedou monitorovací opatření.

E. MIKROBIOLOGICKÉ KONTROLY

Podle potřeby se v souladu s příslušnými pravidly a kritérii stanovenými podle právních předpisů Společenství provedou mikrobiologické kontroly.

F. PARAZITI

Pro účely kontroly dodržování právních předpisů Společenství o parazitech se provedou náhodné testy.

▼M6

G. JEDOVATÉ PRODUKTY RYBOLOVU

Musí být prováděny kontroly s cílem zajistit, aby:

1. produkty rybolovu vyrobené z jedovatých ryb těchto čeledí nebyly uváděny na trh: *Tetraodontidae, Molidae, Diodontidae* a *Canthigasteridae*;

▼M6

2. čerstvé, připravené, zmrazené a zpracované produkty rybolovu patřící k čeledi *Gempylidae*, zejména *Ruvettus pretiosus* a *Lepidocybium flavobrunneum*, byly uváděny na trh pouze v prvním balení nebo dalším balení a aby byly vhodným způsobem označeny informacemi pro spotřebitele o způsobech přípravy/vaření a o rizicích souvisejících s přítomností látek s nepříznivými gastrointestinálními účinky. Spolu s obecnými názvy musí na etiketě být vědecké názvy produktů rybolovu;

3. produkty rybolovu obsahující biotoxiny, např. ciguatoxin nebo jiné toxiny nebezpečné pro lidské zdraví, nebyly uváděny na trh. Produkty rybolovu vyrobené z mlžů, ostnokožců, pláštěnců a mořských plžů však mohou být uváděny na trh, pokud byly vyrobeny v souladu s přílohou III oddílem VII nařízení (ES) č. 853/2004 a vyhovují normám v kapitole V bodě 2 uvedeného oddílu.

▼B

KAPITOLA III: ROZHODNUTÍ PO PROVEDENÍ KONTROL

Produkty rybolovu se prohlásí za nevhodné k lidské spotřebě, pokud:

1. organoleptické, chemické, fyzikální nebo mikrobiologické kontroly nebo kontroly parazitů ukázaly, že produkty nejsou v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství;

2. obsahují ve svých jedlých částech kontaminující látky nebo rezidua v množstvích překračujících limity stanovené právními předpisy Společenství nebo v množstvích, která by podle výpočtu dietárního příjmu vedla k překročení přijatelného denního nebo týdenního příjmu u člověka;

3. pocházejí z:

   i) jedovatých ryb,

   ii) produktů rybolovu, které nesplňují požadavky kapitoly II části G bodu 2 týkající se biotoxinů,

   nebo

   iii) mlžů, ostnokožců, pláštěnců nebo mořských plžů obsahujících mořské biotoxiny v celkovém množství překračujícím limity uvedené v nařízení (ES) č. 853/2004;

   nebo

4. mohou být podle příslušného orgánu rizikem pro veřejné zdraví nebo zdraví zvířat nebo jsou z jiného důvodu nevhodné k lidské spotřebě.

▼M4

PŘÍLOHA IV

SYROVÉ MLÉKO, MLEZIVO, MLÉČNÉ VÝROBKY A VÝROBKY Z MLEZIVA

KAPITOLA I: KONTROLA ZEMĚDĚLSKÝCH PODNIKŮ URČENÝCH K PRODUKCI MLÉKA A MLEZIVA

1. Zvířata v zemědělských podnicích určených k produkci mléka a mleziva musí podléhat úředním kontrolám s cílem ověřit, zda jsou dodržovány hygienické požadavky na produkci syrového mléka a mleziva, a zejména nákazový status zvířat a použití veterinárních léčivých přípravků.

   Tyto kontroly mohou probíhat u příležitosti veterinárních kontrol prováděných podle předpisů Společenství o zdraví zvířat, veřejném zdraví nebo dobrých životních podmínkách zvířat a může je provádět schválený veterinární lékař.

2. Pokud existují důvody k podezření, že nejsou dodrženy požadavky na zdraví zvířat, provede se kontrola zdravotního stavu zvířat.

3. V zemědělských podnicích určených k produkci mléka a mleziva musí být prováděny úřední kontroly s cílem ověřit plnění hygienických požadavků. Tyto úřední kontroly mohou zahrnovat inspekce nebo monitorování kontrol prováděných profesními organizacemi. Pokud se ukáže, že hygiena je nedostatečná, musí příslušný orgán ověřit, že byly podniknuty vhodné kroky k nápravě situace.

KAPITOLA II: KONTROLA SYROVÉHO MLÉKA A MLEZIVA PO SVOZU

1. V případě syrového mléka a mleziva monitoruje příslušný orgán kontroly prováděné v souladu s přílohou III oddílem IX kapitolou I částí III nařízení (ES) č. 853/2004.

2. Pokud provozovatel potravinářského podniku nenapraví situaci do tří měsíců ode dne, kdy poprvé oznámil příslušnému orgánu, že nebyla dodržena kritéria pro obsah mikroorganismů a/nebo somatických buněk, musí být dodávky syrového mléka a mleziva z podniku pozastaveny, nebo – v souladu se zvláštním povolením nebo všeobecnými pokyny příslušného orgánu – podrobeny požadavkům týkajícím se ošetření mléka a mleziva a jeho použití, předepsaným z důvodu ochrany veřejného zdraví. Toto pozastavení nebo tyto požadavky musí zůstat v platnosti, dokud provozovatel potravinářského podniku neprokáže, že syrové mléko a mlezivo opět splňuje kritéria.

▼B

PŘÍLOHA V

ZAŘÍZENÍ, KTERÁ NEPODLÉHAJÍ POŽADAVKU NA UVEDENÍ V SEZNAMU PODLE ČL. 12 ODST. 1

Následující zařízení ve třetích zemích nepodléhají požadavku na uvedení v seznamech vypracovaných a aktualizovaných v souladu s čl. 12 odst. 4:

1. zařízení manipulující s produkty živočišného původu, na něž nejsou v příloze III nařízení (ES) č. 853/2004 stanoveny žádné požadavky;

2. zařízení zabývající se pouze prvovýrobou;

3. zařízení zabývající se pouze přepravou;

4. zařízení zabývající se pouze skladováním produktů živočišného původu, které nevyžadují kontrolovanou teplotu skladování.

▼B

PŘÍLOHA VI

POŽADAVKY NA OSVĚDČENÍ PŘIKLÁDANÁ PŘI DOVOZU

1. Zástupce příslušného orgánu odesílající třetí země, který vydává osvědčení přikládané k zásilce produktů živočišného původu určených pro Společenství, musí osvědčení podepsat a zajistit, aby bylo opatřeno úředním razítkem. Tento požadavek se vztahuje na každý list osvědčení, pokud sestává z více než jednoho listu. V případě výrobních plavidel může příslušný orgán pověřit podepisováním osvědčení kapitána nebo jiného lodního důstojníka.

▼M4

2. Osvědčení musí být vyhotovena alespoň v úředním jazyce nebo úředních jazycích členského státu určení a členského státu, v němž se provádí hraniční kontrola, nebo k nim musí být přiložen ověřený překlad do tohoto jazyka nebo jazyků. Členské státy však mohou povolit použití jiného úředního jazyka Společenství, než je jejich vlastní jazyk.

▼B

3. Prvopis osvědčení musí být přiložen k zásilce při vstupu do Společenství.

4. Osvědčení se musí skládat:

   a) z jednoho listu papíru

      nebo

   b) ze dvou nebo více stran, které jsou součástí jednoho nedělitelného listu papíru,

      nebo

   c) z řady po sobě jdoucích očíslovaných stran tak, aby bylo zjevné, že jde o určitou stranu konečného počtu (např. „strana 2 ze 4“).

5. Osvědčení musí mít jednotné identifikační číslo. Pokud se osvědčení skládá z několika po sobě jdoucích stran, musí být toto číslo uvedeno na každé straně.

6. Osvědčení musí být vydáno dříve, než zásilka, k níž se vztahuje, projde kontrolou příslušného orgánu odesílající třetí země.